

SOLIS

THE HERALD

JACKSON, MI

APRIL 1998

VOL. LXIII, No. 4

RECEIVED

APR 14 1998

LIBRARY-P.A.O.I.

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

BUSINESS MANAGER /
ROMANIAN EDITOR:
Dinu Cruga

ENGLISH EDITOR /
SECRETARY:
Rev. Dr. David Oancea

STAFF:
Mark Chestnut
Florence Sirb

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039)
is published monthly for \$12.00 per year: United
States, \$14.00 per year: Canada, and \$16.00
per year in other countries by The Romanian
Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey
Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Peri-
odicals postage paid at Jackson, Michigan, and
additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax:
(517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com.
Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185,
Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA
do not necessarily reflect the views or
the endorsement of the Romanian Or-
thodox Episcopate of America.

Extracts from the Kontakion “ON THE RESURRECTION”

by St. Romanos the Melodist,
deacon of Beirut and Constantinople (+556)

As the earth gladly accepts rain from Heaven, just so, Adam who was held captive in Hades, awaited the Savior of the world, and Giver of life, and said to Hades: ‘Why are you conceited? Wait for me. Wait a short time, and you will soon see your power destroyed and mine exalted. Now you hold in bondage me and my race; after a while you will see that I am freed from you, for Christ will come for me, and you will tremble; and He will bring to an end your tyranny through the Resurrection!’

‘No one has ever possessed such abundance of power of this sort; for I am king of all,’ said Hades to Adam. ‘For what other person will control me and rise superior to me? Who will take my kingdom from me? Abraham and Isaac, and Jacob, and Joseph, and all the prophets I hold in my power; and you I first possessed as chief of all of them. How, then, can you say that someone will come and trample on me? Would this person, then, be superior to all these others, so that He will deliver you, as you say, through the Resurrection?’

But Christ, Life, came to reveal death as sleep. Hades received Christ like each of the earth-born. He devoured the heavenly Bread like bait; he was wounded by the hook of divinity. And Hades, lamenting, cried out: “I am pierced in the stomach; I do not digest the One whom I devoured! What I have devoured gave me strange eating! Not one of those whom I have eaten hitherto has troubled me. Perhaps He is the One whom Adam had announced to me saying, ‘When He comes, He will chastise you through the Resurrection’.”

Then Adam said, “He has lifted me to the heavens: you, O Hades, He has put to flight. For the rest of time I share the throne; I am no longer subject to you. He took my body that He might make it new; He will make it immortal and cause it to share His throne. I shall reign with Him, for I have been resurrected with Him. No longer are you my master, but I rule over you. My Pledge of surety is now on high, but you are trampled on below by those who cry, ‘Where, O Death, is your victory, or where your strength?’ God has destroyed your strength through the Resurrection.”

Excerpted from “The Voice of St. George,” Flint, Michigan

DORMITION MONASTERY, RIVES JUNCTION, MI BRIGHT WEEK PILGRIMAGE AND BLESSING OF THE TRAPEZA

Again we invite all clergy and faithful to participate in special Bright Week services:

Saturday, April 25 — Bright Sunday
9:00 a.m. — Matins
10:00 a.m. — Hierarchical Holy Liturgy with
His Grace, Bishop NATHANIEL

Also, on Saturday, April 25, the blessing of the new Trapeza (kitchen and dining hall) will follow Holy Liturgy. A festive lunch will be served after. All clergy and faithful are invited to participate. *

COVER: Icon of the Descent into Hades, circa 1680, from the iconostasis of the Cotroceni Monastery near Bucharest, Romania, found in **The Resurrection and the Icon**, by Michael Quenot, SVS Press, 1997.

PASCHAL PASTORAL LETTER 1998

Come, one and all, and receive the banquet of faith! Come, one and all, and receive the riches of lovingkindness! No one must lament his poverty, for a kingdom belonging to all has appeared; no one must despair over his failings, for forgiveness has sprung up from the grave; no one must fear death, for the death of the Savior has set us all free.

Paschal Homily of St. John Chrysostom

Dearly Beloved in Christ:

Christ is risen!

The Christian faith, unlike any other religious movement, is unique in the fact that it sprang out of the events of the death and resurrection of Jesus of Nazareth. From the beginning, Christianity was a community of believers, the Church, which had a personal relationship with the Savior and experienced the power and presence of the risen Christ. Therefore, the center of our Christian faith and life is resurrection, because as St. Paul says: "...if Christ has not been raised, then our preaching it is useless and your believing it is useless" **1 Corinthians 15:14**.

Although the idea of resurrection existed even before Christianity, the Church's teaching about our Lord's resurrection differs significantly from those earlier ideas and even from the Jewish hope in a resurrection at the end of time. As Professor Veselin Kesich points out: "Christ's resurrection is not simply a return to his previously known earthly existence, as was the case with Lazarus (Jn 11), the daughter of Jairus (Mk 5) and the son of the widow of Nain (Lk 7). They were not changed, they would die again and wait for the resurrection of the last days. Their resurrections, however, anticipate the final resurrection, after which there will be no more death. The resurrection of Christ is the reality of this future which has already occurred. Christ was raised from the dead, from the mortal condition — unlike Lazarus, who was simply brought back to life. Thus, the resurrection of Christ is the end of the old and the beginning of the new creation" (*The First Day of the New Creation*).

We, as members of humanity, are part of that "new creation." Through baptism, we die with Christ and are raised up with him. Jesus Christ has taken our humanity with him, has raised it to the right hand of the Father. What an awesome truth to contemplate! Can we even begin to understand what it means to have our very nature seated next to the Father in his kingdom? Do we realize the depth of God's love for us? The Son of God through whom creation came into being, became a man and lived among us, took our sins upon himself and was crucified so that we would be able to live with him.

Throughout Great Lent, the Church has called us to "repent...and...be baptized in the name of Jesus Christ for the forgiveness of your sins, and you will receive the gift of the Holy Spirit" **Acts 2:38**. The period of preparation before Pascha has reminded us of that unceasing call to repentance which goes out to us every moment of our lives. Are we listening? Are our hearts, minds and souls connected — are they receiving the call? Does our Lord hear only static or a busy signal when he dials our number? Do we put him on hold to take "more important" calls?

The famous saying found engraved in stone above a temple in ancient Greece states: "Know yourself." What that phrase means has nothing to do with modern psychology and our preoccupation with "self". Rather, this phrase tells us that we are not gods. For us Christians, it reminds us that life is more than just the sum of daily, weekly and annual events. Life depends upon the God who made us and is ever present, knocking on the door of our hearts, waiting for us to invite him to come in, so that we may feel and experience his unlimited grace, mercy and forgiveness.

Let us follow the example of many in the Orthodox Christian tradition who live with one foot already in the kingdom of God, because: they make the spiritual effort [prayer, fasting, worship in the liturgical services and participation in the holy mysteries (sacraments)] to install a "dedicated line" to the Lord, ever ready to accept his call; they put their faith into practice by showing Christian love to all people in need; they dedicate every day, hour and moment to the remembrance of God and the fulfilling of his holy will. Only in this way will we begin to understand the exclamation: **Christ is risen!** Only then will the meaning of God's power and love truly reverberate to the fiber of our being and allow us to experience the "first day of the new creation" each day of our lives.

Truly, he is risen!

+NATHANIEL, Bishop

REMEMBERING THE RESURRECTION

Can we remember the future? There is only one future event which is sure for us all, and that is Death. Sooner or later we all have to face this reality. Many holy teachers of our Church have stressed the continual need to **remember our death**. St. John of the Ladder said: "*As bread is the most needed among the foods, also the thought of death is the most necessary among all things. . .*"

Remembering the eventuality of our death helps us not to get attached to the treasures of earth — those things we cannot take with us. "*All human things are vain, which endure not after death. Our wealth will not remain, our glory will not go with us upon the way, for when death comes, all these things will disappear. . .*" (Friday Vespers of Memorial Saturday).

Remembering our death inspires us to gain treasure in heaven, those things which have eternal value for us. Our memory will be eternal on earth and particularly in heaven if we spend our lives on this earth striving to attain these things: obedience to our God, kindness to our neighbors, and respect for our souls.

In the hymns of Vespers, we see a contrast between the "human things," which are vain, and the "heavenly treasures" gained by the Saints: "*Supported by faith and made strong by hope, their souls united by the love of Your cross, Your martyrs, O Lord, destroyed the tyranny of the enemy, and receiving crowns of glory, together with the angels they make intercessions for our souls.*"

Related to our death is the remembrance of the inevitable day of judgment. As Fr. Dumitru Staniloaie said: "It is clear that it is not death in itself that scares a true believer, but the judgment of God which follows death." Remembering the judgment helps us to avoid sin and work for virtues. It also helps us to remember the Judge, who is our Lord Jesus Christ, and to get on good terms with Him.

These two things — remembrance of death and of judgment — are always stressed in the liturgical life of our Church. During the services of Holy Week, we continually hear allusions to our own death and to the judgment which will follow. One of the most important Sundays of Great Lent is the Sunday of the Last Judgment.

Alas, black soul! How long will you continue in evil? How long will you lie in idleness? Why do you not think of the fearful hour of death? Why do you not tremble at the dread judgment seat of the Savior? What defense then will you make, or what will you answer? Your works will be there to accuse you; your actions will reproach you and condemn you. O, my soul, the time is near at hand; make haste before it is too late, and cry aloud in faith: I have sinned against You, but I know Your love for man and Your compas-

sion. (Vespers of the Sunday of the Last Judgment)

But here is another thing to remember: the remembrance of our future will not be complete without the remembrance of our own resurrection. The Resurrection of our Lord is present in every moment of our liturgical life of the Church. Every Sunday is a Pascha, an Easter. Everything in our Church life is under the gladsome light of the Resurrection. The Church itself has entered into everlasting life, the Kingdom of God, which was opened with the Resurrection of our Lord.

The Resurrection has destroyed death. Even though we do have to go through death (and judgment), it is only as a door which we must pass through. Death is not permanent any more. It is followed by the resurrection, and a new life. *O Christ Savior, we were but yesterday buried with you, and we shall rise with you in Your Resurrection. We were but yesterday crucified with You; glorify us with You in Your kingdom.* (Resurrection Matins)

We should remember not only our past with repentance, but also the things to come. With fear and trembling, we must remember our death and judgment. Above all we should, with faith and hope, remember our resurrection.

The Resurrection is not an event to be remembered only once a year, but **continually**. Our Lord and Savior Jesus Christ is the Victorious, Living, and Resurrected Lord. *You descended from on high, O Merciful One. You endured burial for three days, to free us from passions. You are our life and resurrection, O Lord, glory to you.* (Resurrectional Tropar, Tone 8) *

— Fr. Cornel Todeasa

CHRIST IS RISEN! CHRISTOS A INVAT!

GENERAL GEORGE POMUTZ BOOKS AVAILABLE

Two books in English have been recently published in Romania on George Pomutz, the Civil War general of Romanian descent: **George Pomutz - The Story of His Life and Times** by George Fillman, and **George Pomutz - The Legend Lives On** by Aurel Sasu.

I have ordered a limited number of copies, which are available to interested persons at \$10.00 each, including postage and handling. Make checks payable to: **Fr. Vasile Hategan** and send to **17600 Detroit Ave, Apt. 508, Lakewood OH 44107. Phone: (216) 228-9116.** First come, first served. *

1998 EPISCOPATE CONGRESS

Thursday, July 2 - Sunday, July 5

TRAVEL ROUTES

From the East: Use the Ohio Turnpike to Exit 4; follow U.S. 23 North toward Ann Arbor until you reach I-94, then turn West toward Chicago to Exit 150 - Grass Lake. At the end of the exit ramp turn left (South) on Mt. Hope Road. Go approximately 2 miles. At stop sign (Michigan Avenue) turn right. Go through the village of Grass Lake. Turn left on Wolf Lake Road (Frank's ShopRite on corner). Go approximately 1 mile, turn right on Page Avenue. Go approximately 1 1/4 mile, turn left on Grey Tower Road.

From the West: Follow I-94 East to Exit 142 (127 south / Hudson). Follow 127 South to second exit (Page Avenue). At end of exit ramp, turn left onto Page Avenue. Follow Page Avenue through the town of Michigan Center and continue for approximately 5-7 miles. Turn right on Grey Tower Road. If you reach Wolf Lake Road (end of Page Avenue), you have gone too far, go back 1/4 mile.

TRANSPORTATION

Delegates and guests are advised that THE EPISCOPATE IS NOT ABLE TO PROVIDE ANY TRANSPORTATION FROM OR TO AIRPORTS OR HOTELS. Please arrange for your own transportation needs prior to arrival.

Limousine Service from Detroit Metro Airport

Airport Limousine Service
1-800-648-1244

Limousine Service
1-800-234-9419

American Transit & Tour
(517) 788-4574

LODGINGS

There are no lodging facilities on the Vatra grounds. To provide delegates and guests with ample time to arrange accommodations for the 1998 Episcopate Congress, we are publishing this information now. **ALL ROOMS ARE BLOCKED UNDER: THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE.** To take advantage of room prices and availability, please make your reservations early! Some hotel prices are subject to change without notice.

FAIRFIELD INN

2395 Shirley Rd.
(Exit 138, North of I-94)
Jackson, MI 49204
Phone: (517) 784-7877

\$79.95 + Tax (Single or Double)

Cut-off Date for Reservations:
June 8, 1998

COUNTRY HEARTH INN

111 Boardman Rd.
(Exit 138, South of I-94)
Jackson, MI 49204
Phone: (517) 783-6404

\$52.00 + Tax (Single or Double)

Cut-off Date for Reservation:
June 11, 1998

Super 8 Motel

2001 Shirley Rd.
(Exit 138, North of I-94)
Jackson, MI
Phone: (517) 788-8780

\$46.99 + Tax (Single or Double)

Cut-off Date for Reservation:
June 1, 1998

Budgetel Inn

2035 Holiday Inn Drive
(Exit 138, North of I-94)
Jackson, MI
Phone: (517) 789-6000

\$43.00 + Tax (Single or Double)

Cut-off Date for Reservation:
June 20, 1998

The Hampton Inn

2225 Shirley Drive
(Exit 138, North of I-94)
Jackson, MI 49201
Phone: 1-800-HAMPTON

\$70.00 + Tax (Single or Double)

Cut-off Date for Reservation:
June 12, 1998

Holiday Inn

2000 Holiday Inn Drive
(Exit 138, North of I-94)
Jackson, MI
Phone: (517) 783-2681

\$60.00 + Tax (Single or Double)

Cut-off Date for Reservation:
June 11, 1998

Tent, Trailers & Recreational Vehicles

Fire regulations, village ordinances and scarcity of space do not permit camping or lodging on the Vatra grounds. However, a camping ground a short distance from the Vatra is available:

4 SEASONS

11185 Orban Rd. Grass Lake, MI 49240

Phone: (517) 522-8584

ON OBEDIENCE TO OUR PRIESTS

*From St. John Chrysostom's Eighty-sixth
Homily on the Gospel of St. John*

Let us, then, exert every effort so that we may be able to possess the Holy Spirit within ourselves, and let us hold in great honor those who have been entrusted with His power. Great indeed is the dignity of the priesthood. 'Whose soever sins you forgive, they are forgiven them' (Jn. 20:23), He said. And therefore Paul declared: 'Obey them that have the rule over you and submit yourselves' (Heb. 13:17), and regard them with the greatest esteem.

Now, you take care of your own affairs, and if you conduct them well, you will have no reckoning to give of the rest. The priest, on the contrary, even if he orders his own life well, but should not concern himself zealously about your interests, and those of all entrusted to his care, will depart with the wicked into hell. Yes, frequently, though not liable to punishment because of his own shortcomings, he goes to perdition because of yours, if he should fail to perform every duty for which he is responsible. Therefore, since you are aware of the magnitude of their peril, show lively good will toward your priests. Paul was saying this indirectly when he declared: 'They watch for your souls,' and not merely that, but 'as having to give an account for them' (Heb. 13:17). Therefore, they ought to enjoy great respect from you.

However, if you join the rest in disrespect toward them, neither you nor your affairs will prosper. For, as long as the pilot remains in peace of mind, the possessions of the passengers will be safe; but, if he is unnerved because they are insulting him and annoying him, he cannot be as vigilant and is unable to practice his skill in the same way, and involves the passengers in countless misfortunes, without meaning to do so. It is the same way with the priest too; if he enjoys respect from you, he will be able to take care of your interests well; if, on the contrary, you are a source of trouble to your priests, thus weakening their hands, you will cause them to be easily overcome by the waves, even if they be very stalwart.

Remember what Christ said about the Jews: 'The scribes and the Pharisees sit on the chair of Moses. All therefore whatsoever they bid you observe, that observe' (Mt. 23:2,3). Now, however, it is possible to say, not 'The priests sit on the chair of Moses,' but 'on the chair of Christ,' for they have received their teachings from Him. And for this reason Paul said: 'We are ambassadors for Christ, as though God besought you, appealing through us' (2 Cor. 5:20).

Do you not see that in the case of temporal rulers all men are submissive to them, even though they who are subjects are often of nobler race, and superior in conduct and wisdom to those who are over them? Notwithstanding this, out of consideration for the one who ap-

pointed those in office, they consider these differences of no account, but show respect for the decision of their king, no matter who the man is who receives the power to rule. Thus, where a man has made an appointment there is so much respect shown, but when God is the One who appoints, we despise the man chosen, insult him, keep aiming at him mean blows without number, and, though forbidden to sit in judgment even on our brethren, we sharpen our tongues against our priests.

Now, what excuse do these things deserve, inasmuch as we do not consider the beam in our own eye, while we carefully scrutinize the mote in the eye of the other (Mt. 7:3; Lk. 6:41). Do you not know that by passing judgment in this way you are making the judgment more difficult for yourself?

Now, I am saying these things, not because I approve of those who are exercising their priesthood unworthily, but because I pity them very much and weep for them; yet I do not say, because of this, that it is right for them to be judged by those subject to them and especially by those of very low estate. For, even if their conduct be very blameworthy, if you mind your own affairs you will suffer no loss in those things that have been entrusted to the priest by God.

Indeed, He even caused speech to be uttered by an ass, and bestowed spiritual blessings by the agency of the seer, and acted in behalf of the disobedient Jews by means of the mouth of the animal and the impure tongue of Balaam (Num. 22-24). Much more certainly, then, will He carry into effect all His designs in your behalf when you are charitable, even if the priests are very remiss, and He will send the Holy Spirit. For the pure individual does not attract Him because of his personal purity; it is grace that effects everything. Scripture, to be sure, says: 'All things are for your sake, whether Paul or Apollos, or Cephas' (1 Cor. 3:22). Whatever has been entrusted to the priest can be given only by God, and, however far human wisdom may reach, it always appears inferior to that grace.

Furthermore, I am saying these things, not in order that we may conduct our own life in a negligent manner, but lest, perchance, if certain of your superiors should fail to do their duty, you who are subject to them may be storing up punishment for yourselves [by finding fault with them].

Yet why do I mention merely priests? Not even an angel, or an archangel, can effect anything with regard to what is given by God, but the Father and Son and Holy Spirit direct everything. The priest simply lends his tongue and furnishes his hand. This is so for it would not be right for those who have embraced the faith to suffer harm with regard to the symbols of our salvation because of the evil conduct of another.

Therefore, since we know these truths, let us fear God, and hold His priests in honor by showing them every mark of respect, in order that we may receive from God a great reward both for our own good works and for the reverence shown toward them by the grace and mercy of our Lord Jesus Christ. Glory, power, honor be to Him, together with the Father and the Holy Spirit, now and always, and forever. Amen. *

C.O.R.A. ACTIVITIES

(L-R) Armand Scala, CORA Pres.; Ambassador James Rosapepe; His Grace Bishop Nathaniel Popp, CORA Chairman of the Board.

Meetings Sponsored

The Congress of Romanian Americans (CORA) sponsored two meetings between newly-appointed U.S. Ambassador to Romania, James Rosapepe and the Romanian-American community and others. The meetings were held on January 15, 1998. Ambassador Rosapepe took the oath of office on January 20th and is now serving in Bucharest.

His Grace Bishop Nathaniel and a substantial number of people from across the country attended the meetings in Washington, D.C.

The purpose of the gatherings was to inform the U.S. Ambassador of the concerns of Romanian Americans. It was Mr. Rosapepe's purpose to hear about the important issues, not to brief, inform or answer to the audience. The issues raised were: return of property taken by the Communist regime, frustration over doing business in Romania, implementation and enforcement of the law of contracts, VISA problems, currency matters and bank charges, and NATO.

Mr. Rosapepe was a member of the legislature of the State of Maryland, an international business consultant, served on the board of the Albanian-American Enterprise fund, and was instrumental in the election campaigns of the President. He attended Yale and Georgetown Universities.

Reflections on a Trip to Romania

This trip of approximately 10 days was dedicated to three areas. One function centered around the Romanian-American Action Commission of which I am a Commissioner. A second function was that of President of the Congress of Romanian Americans (CORA), and the third purpose, that of assessing the business climate in Romania. Except for a few hours in Poiana-

(L-R) Armand Scala, Pres. CORA; Prime Minister Victor Ciorbea

Brasov, my schedule kept me in Bucharest.

The "Commission" met for 3 days in 6 Sessions. The purpose of this Commission is to identify, and begin work on practical projects which would have near-term impact on Romania's development. The subject areas discussed in depth were: the economy, banking and capital formation, business, security and foreign policy (NATO), telecommunications, agriculture and energy. The meetings were both candid and revealing. The chairman of the Commission is former Secretary of Defense, William Perry. Richard Burt, former U.S. Ambassador to Germany, is the Executive Co-Chairman. The Romanian Co-Chairman is Nicolae Spiroiu. The Commission will reconvene in Romania in June with its recommendations.

As President of CORA, I had private meetings with Prime Minister, Victor Ciorbea; Finance Minister Daniel Dianu; Minister of Privatization, Valentin Ionescu; Minister of Information, Sorin Botez; members of Romania's Foreign Relations committee and other governmental and political officials.

My discussions with governmental officials centered on the chaotic political and economic climate. It was my feeling that the motives, goals and interests of the President, Prime Minister and the other leaders whom I met, were for the good of the Romanian people and could not be questioned. I was less confident of the guiding interests of a large number of the other political types, whose political ambitions and "posturing" might easily swallow their too fragile motivation to work for the good of the Romanian people. This attitude appeared prevalent and unrelated to party affiliation.

Members of Parliament are elected in a manner not conducive for accountability to the people of the country. Fundamentally, people vote for a political party and then the party decides who will represent the people.

Cont. on page 15

Editor's Note: The following text is a "chapter on prayer taken from the beginning of an anonymous collection of eighteen hortatory discourses preserved in a single ninth-century manuscript. The work was definitely written in Syriac and may belong to the second half of the sixth century." This text is excerpted from the book, *The Syriac Fathers on Prayer and the Spiritual Life*, introduced and translated by Sebastian Brock, Cistercian Publications, Kalamazoo, Michigan.

ON PRAYER

We should pray in faith, without letting our minds be in doubt or be lacking in a firm trust in our God. This is what our Lord himself teaches us when he says *All that you shall ask in prayer in my name, having faith, you shall receive* (Mt. 21:22). Potent indeed is prayer that is offered in faith from a pure heart. For this reason we should persevere in prayer, my brethren, and not weary of it.

What, then, is prayer? And what is petition? And why do we stand in prayer facing east? And how should we pray? And what advantage do we get from prayer and petition? All this we must set out before you.

We define prayer, then, as a means of escape from misfortunes, a delivery from all that can cause hurt, a key to the gates of heaven, converse and encounter with God.

Petition is a request for the things that are lacking from what is requisite. Supplication is therefore a profound form of the same thing. Thanksgiving is the expression of gratitude for what has been given.

Why is it that we stand in prayer facing east?

The holy Basil tells us in his book on the Holy Spirit: 'So this is the reason why our gaze is directed eastwards when we stand in prayer: it is so that our eyes may gaze in the direction of Paradise, and in this way we may seek for our original abode which we lost when our forefather Adam transgressed the commandment. It is easy to see the point of this, seeing that it is written that *Paradise is in the east* (Gen. 2:8), and its planter is God.'

How should we pray? Our Lord instructs us as follows: *Pray, and do not grow tired of it* (Lk. 18:1). And, wanting to instruct us in what way we should pray, he said, *When you are going to pray, enter your chamber and shut the door on yourself; then pray to your Father who is hidden, and your Father who sees you hiddeonly will reward you openly* (Mt. 6:6).

The blessed apostle James says *How great is the potency of the prayer that the just person prays* (Jas. 5:16); and again *The prayer of many people possesses potency*.

The blessed Paul also teaches us as follows: *Pray at all times* (Eph. 6:18); and again, *exercise yourselves with psalms and songs of praise, and sing in your*

hearts the odes of the Holy Spirit. He also says, Be constant in prayer; let your requests be made known before God with all kinds of prayers and petitions (Phil. 4:6).

The holy Gregory, the brother of Basil the Great, teaches us as follows in his exposition of the Lord's Prayer: 'If prayer takes place prior to worry over particular things, then sin is unable to find any entrance into the soul. The same is the case if someone is going on a journey, or is facing some crisis, or is going to get married: if he does everything accompanied by prayer, then his course will go well.'

From the fact of our praying it so happens that we are with God; and whoever is with God is well away from the Enemy: prayer thus preserves chastity, it beats down anger, it drowns pride, it gets rid of resentment, it destroys envy, it causes evil to vanish, it reforms wicked ways. Prayer, then, is the seal of virginity, the firm basis of marriage, the armour of those who travel, the protection of those who are asleep, the source of confidence for those who are awake. In brief, prayer is talking to, and encountering, God.

The blessed teacher Mar Jacob says:

Prayer reveals the profundities of the Divine, by it one enters to behold the mystery of hidden things.

It is the key able to open all doors.

From it one can clearly espouse what is hidden, by it the soul can approach to speak with God, it raises up the mind so that it reaches the Majesty.

It is easy for prayer to learn the mysteries of the divinity,

for it can go in and out unhindered by the angelic powers:

no angel is as swift-winged as prayer, nor do the seraphim fly up with it as it ascends; it whispers its words in the ears of the Lord, without any intermediary, it murmurs in the heart, and God hears it in his exalted place.

Where it ascends not even the Watchers have ever reached,

for it is capable of approaching the very Divinity. The seraph hides its face from the divine Being with its wings (Is. 6:2),

but prayer stands there unveiled before the Majesty:

nothing at all stands in the way between it and the Lord,

for it converses with him and he hears it gladly.

The Watchers tremble and the heavenly hosts in their modesty are held back, whereas prayer goes in and relates its affairs before God.

The cherubim are harnessed and cannot see him whom they bear,
but prayer goes up and speaks with him lovingly. In its loves prayer speedily attains the exalted place, in its love prayer advances to be raised up above the heavenly orders.

The cherub is afraid to raise its eyes to the Majesty, being harnessed in its modesty with the pure yoke of flame;

the ranks of fire do not approach the Hidden One, whereas prayer has authority to speak with him. Prayer enters closer in than they and speaks unashamed;

above the myriads of heavenly hosts does it pass in flight, unhindered by their ranks.

As though to a close relation prayer reveals its secret to the Lord of the Watchers, asking of him what is appropriate in all sorts of activities.

Prayer does not bend down to the angels to speak with them, for it asks God himself, and he bids the angels attend to its affairs.

For this reason, seeing that such advantage comes to us from prayer, these being the kinds of fruits we can gather from it, we urge you, beloved brethren, let us be eager to perform it with constancy and without any slackening, as we meditate and occupy ourselves with it continually, day and night. When we arise from our beds let our mouths not utter anything else before we have given praise and thanks to God. Just as buildings which are constructed with dressed beams do not collapse all of a sudden, even if fierce gales buffet against them, so it is with us: provided we gird our actions and our way of life with prayers all the days of our lives, we will not suddenly fall.

We can observe how soldiers have their swords, shields, and cuirasses hung up at the ready in their own homes, thus indicating their profession. In our case God has provided us with an armour not forged from gold, silver, iron, or bronze, but deriving from a good disposition and a firm faith. So hang up this armour on the walls of your house, and on going to bed, at table, and when you are leaving home, make the sign of the cross on your forehead and give mental thanks to God; then, clothed in this armour, you can walk out in the street with firm trust in God and with thankfulness of heart. And when you get back home, draw close to the presence of your Lord many times over in prayer. When you are about to eat and to drink, do not break bread or drink a cup of anything without first signing it with the cross and hallowing it with prayer. And when you have had sufficient give praise and thanks to him whose good things you have enjoyed.

At the times when you stand before your Lord in

prayer, do not start off in a languid fashion, otherwise you will perform your entire prayer in a lax and lazy way. Rather, when you stand in prayer sign yourself with the cross, collect your thoughts together and prepare yourself properly; concentrate on him to whom you are praying, and take care that your thought does not depart from him until your prayer has reached its conclusion. At the very beginning of your prayer, compel yourself so that your tears flow and your mind is filled with suffering: in this way your whole prayer will gain advantage. For any prayer in which reflection on God and mental contemplation is not mingled is a mere weariness of the flesh. Take care that your mind does not wander off during the time of prayer as it thinks about empty matters: in that case, instead of arousing the Judge to reconciliation, you will stir him to anger, having been insulted by you. You are full of fear before the world's judges, but in God's presence you show contempt: if someone is not aware of where he is standing and what he is saying, how can he suppose that he is offering up prayer? No, arouse yourself and concentrate your mind at the times when you stand in prayer; your Lord is speaking with you, so do not wander off; his chosen angels surround you, so do not be perturbed; ranks of demons are standing in front of you, so do not slacken. Rather, take refuge in trust in your Lord and start off on the road of prayer confidently, turning aside neither to the right nor to the left; then all of a sudden you will arrive at the place of tranquillity which is exempt from any element of fear, and the offering of your prayer will be accepted, as was Abel's (Gen. 4:4), your mind being attentive and aware: whereas the Adversary who opposes you is put to shame, for he becomes fearful of you during your time of prayer, seeing that the words of your mouth correspond to the will of God.

From prayer you will gain the benefit of protection, so that you can travel along the road of God's righteousness without danger, until you can recline in the haven of rest.

Being aware of all this, my beloved, we urge and advise that we should not pray as if it was some ordinary thing, but when we pray we should do so with divine love, for without love prayer and supplication are not acceptable to God. *

MAY
ISSUE
DEADLINE
April 9

THE CALL: LISTENING TO THE “OLD WORLD” WITH EARS THAT HEAR - Part III

by Mary Magdalene McCann

What Do We Have To Offer to Romanian Orthodoxy?

Recognizing that it is all too easy to stand outside another's situation and presume to know what **their** experience of their situation is, or what they need, I will not attempt to define any of the difficulties faced by the Romanian Orthodox people or try to prescribe what's best for them. I will speak only from my own experience and impressions of Romania, and my own background as an Orthodox Christian in America.

We can give Romanian Orthodoxy real help by educating ourselves as to its great contributions to the Christian faith, and expressing our gratitude — through our prayers — for the beings who have struggled and are still struggling to serve God and their fellow men. There is more and more material available in English to which we can get access, particularly with the technological strides afforded by the Internet. There is an excellent translation of **The Romanian Patericon**; there are increasing numbers of journals and web sites with translations of Romanian Orthodox writings. And, of course, as we find that there are works of great Romanian Orthodox writers which are not available in English, perhaps we can add our own efforts to assist — financially or otherwise — in the translations! Likewise, there are theological seminaries in Romania which are teaching their students English, and have very little material of a non-secular nature for them to read. For instance, the young women at the Theological Seminary at Agapia Monastery are learning English courtesy of **The Catcher in the Rye**! Surely, we can give them access to some of the fine Orthodox writings in English.

We can also bring to the Romanian Orthodox world a willingness to learn from them, a rightful reverence. On my pilgrimages to Romania, I was told repeatedly by nuns and monks that they so deeply value the seriousness and sincerity of the Americans who periodically visit their monasteries. As Americans, i.e., “young Orthodox,” we also offer them a certain freshness in our perspective on the teachings of the Church. They are very interested in the meanings we derive from the Church's teachings and sacred texts; they welcome robust exchanges with us.

And, very importantly, we can help them spiritually as they undertake the challenge of living with “freedom” in their new democracy. My own view is that many of us know from personal experience what it is like to live in a “free” society. Translation: our lower natures are “free” to **abuse** the freedom we have been given, and — because of our weaknesses

and our disconnection from our religion — we end up gratifying the most base and sinful urges.

Of course, the only way to help in this regard is **BY EXAMPLE**. If we are genuinely devout and striving to use our freedom to willingly become servants of God and our fellow men, we can be of use.

In my discussions with Romanians, I have been told that they are confronting a new kind of temptation: the external freedoms now possible have led to an internal dilemma. As a Romanian friend posed the issue: “Before, it seemed to me that I needed my faith more to protect me against outer enemies ... now it seems I must struggle more **within** myself. This feels harder to me. I must really wish to conquer Satan inside of me. He will keep me away from the Church, telling me I am now free, that there is no one trying to harm me.”

I understand something about his predicament — I struggle with it every day. And my heart is warmed to hear him say that he is challenged in a very useful way by the fact that there are Orthodox in America who are intently seeking deeper and deeper connection to the Church. Even with all the corruptive influences to which we are subject in our society, even with all the distractions and license which are part and parcel of our “freedom,” we still are insisting on trying to practice our faith.

It is so helpful to me to hear that — it means that the work each of us does can fuel the efforts of people far away, whom we may never meet in person, but whose religious tradition has fed, and is continuing to feed us enormously.

May God grant us the ears to hear His call, wherever it issues from and wherever it may lead us, externally and internally. Amin. *

Editor's Note: Part II of this article appeared in “Solia - The Herald”, March 1998, pp. 7, 12. Mary Magdalene (Kim) McCann is a member of the Cathedral of the Holy Virgin Protection (OCA), in New York, NY. She accompanied her parish priest, Rev. Fr. Christopher Calin, and several clergy and faithful on her most recent trip to Romania in October 1997.

MOVING?

Send your old and new addresses to:
SOLIA
PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240-0185

WORLD CHURCH NEWS

Ecumenical Synod Scheduled Prior to 2003

Ecumenical Patriarch Bartholomew of the Patriarchate of Constantinople recently announced in Zurich that an Ecumenical Synod of the world's Orthodox Churches will be convened by 2003. A Pan-Orthodox Synod is expected to be held in Geneva this year in preparation for the later Synod. The main topics on the agenda for the Geneva meeting include the Orthodox "diaspora" and the contribution of the Orthodox Churches to maintaining the predominance of Christian beliefs worldwide.

SCOBA Meets

The Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA) met for its pre-Lenten meeting on February 25 at the Greek Orthodox Archdiocese headquarters in New York. Archbishop Spyridon chaired the meeting which covered many aspects of the future work and development of SCOBA. Specifically, discussions were held regarding inter-faith marriage and ecumenical dialogues with Roman Catholics, Lutherans and Anglicans. The bishops also agreed to observe the millennium in a Pan-Orthodox manner.

Humanitarian Aid to Romania

The Orthodox Church in Greece has dispatched 15,000 tons of oranges to needy children, the elderly and impoverished families in Romania. A spokesperson for the Orthodox Church in Romania reported that it would oversee the distribution of oranges to institutions that house children, elderly and poor families. According to official statistics, more than 50 per cent of Romanians presently live below the poverty level.

Patriarch Bartholomew to Visit Canada

From March 25 to June 2, His All Holiness Bartholomew, Patriarch of Constantinople, will visit six Canadian cities (Ottawa, Vancouver, Winnipeg, London, Toronto and Montreal), historically the first time an Ecumenical Patriarch has officially visited Canada. The Patriarch will be welcomed by Metropolitan Sotirios of Canada and Prime Minister Jean Chretien.

Summer Intern Program in Hong Kong

Metropolitan Nikitas of Hong Kong and South East Asia is offering a summer intern program during June, July and August 1998 for a young adult. The program offers the opportunity to work in Asia and gain experience in religious education programs, mission area visits and administration. Contact: Orthodox

Metropolitanate of Hong Kong and South East Asia, 2205 Queen's Place, 74 Queen's Road Central, Hong Kong. Tel: 852-2573-8328 / Fax: 852-2573-8379 / Email: OMHKSEA@netvigator.com.

Status of Aid Workers in Chechnya

International Orthodox Christian Charities (IOCC) issued an appeal through Action by Churches Together (ACT) in February seeking moral and financial assistance related to staff members kidnapped in Chechnya last fall. Several Church agencies have responded to the appeal and offered their support for the continued efforts to win the release of the men. On the basis of information received by IOCC, the kidnapped victims, Dimitri Petrov and Dimitri Penkovsky, are thought to be alive but held under duress and poor conditions. IOCC continues to ask for prayer, solidarity and the wherewithal to continue their efforts to win the release of the two men.

Conversion of Monastery into Hotel Protested

The Orthodox Church in Cyprus has called for UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization) to halt plans to convert a monastery in Turkish-controlled northern Cyprus into a 50 room hotel. The Orthodox Monastery of St. Makar was built in the 4th century and was a key spiritual and cultural site in Cyprus. The Armenian Orthodox Church of Cyprus owns the monastery and the 2000 hectares of "fertile land" attached to it. Since 1974, Turkey has occupied the northern part of the island and deprived Armenian Orthodox of all access to the monastery which has been looted and vandalized since the occupation. *

*More Memories of the Vatra in honor of
the 60th Anniversary of the
Purchase & Inauguration*

I REMEMBER THE VATRA WHEN ...

My earliest recollections of the Vatra date to my first visit there, during the 1966 Church Congress, which was hosted by my parish, St. Mary of Cleveland. I recalled hearing my parents and family discuss the big farm on Grey Tower Road that was once considered for purchase by heavyweight boxing champ Joe Louis. But being a 10-year old from the city, nothing could have prepared me for my first glimpse of the place. In short, it was a kid's dream come true - with acres upon acres to roam and creepy looking (at the time!) buildings to explore. I immediately fell in love with it. *

George C. Cantor
Cleveland, Ohio

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Alexe, Emanuela Maria, daughter of Cornel & Emilia Alexe, Bensenville, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: John & Cornelia Marta.

Amarioarei, Corina Gabriela, daughter of Iulian & Lacramioara Amarioarei, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Teofil & Maria Copaciu.

Anghel, Cristian Barbu, son of Cristian & Lucia Anghel, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Livia & Monica Crisan.

Candea, Alexandra, daughter of Stefan & Claudia Candea, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Traian & Cecilia Cojocariu.

Cian, Roxana Adelina, daughter of Ioan & Coralya Cian, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Constantin & Viorica Burz.

Ciornei, Adelina Maria, daughter of Gheorghe & Maria Ciornei, Carrollton, TX. St. Mary, Colleyville, TX. Godparents: Cornel & Valerica Pomenea.

Ciornei, Sabin George, son of Gheroghe & Maria Ciornei, Carrollton, TX. St. Mary, Colleyville, TX. Godparents: Cornel & Valerica Pomenea.

Cook, Marcus Jerome, son of David & Adriana Cook, Canton, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Eugenia M. Peru & Jason A. Peru.

Farcasiu, George Alex, son of Alexandru & Simona Farcasiu, Arlington, TX. St. Mary, Colleyville, TX. Godparents: Silviu & Nicoleta Morariu.

Groenendaal, Stephen Craig, son of Robert and Gail Groenendaal, Edinboro, PA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparents: Jonathan & Anna Chaves.

Grovu, Kimberly Grace, daughter of Claudiu & Diana Grovu, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristian & Mihaela Poca.

Hatmanu, Marcella Alexandra, daughter of Catalin & Ioana Hatmanu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Mihai Poiana & Cristina-Ioana Munteanu.

Iancu, Helen Megan, daughter of Vasile & Tania Iancu, Irving, TX. St. Mary, Colleyville, TX. Godparents: Victor & Rahila Iancu.

Marin, Sophia, daughter of Mircea & Simona Marin, Carrollton, TX. St. Mary, Colleyville, TX. Godparents: Ioana Dochia.

Militaru, Mihail, son of Ioan & Ecaterina Militaru, Northbrook, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Tudor & Cornelia Vacaru.

Mowrey, Januarius Rodney, son of Gary & Wilma Mowrey, Falls Church, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparent: David Phelps.

Nuta, Amy Marie, daughter of Adrian & Sue Nuta, Bethel, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Viorel & Daniela Pescaru.

Oviedo, Bianca Zotto, daughter of Anghel & Anca Oviedo, Wilmette, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Adela Starociu & Sean Beck.

Petcu, Amanda Maria, daughter of Octavian & Mihaela Petcu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Valentin & Veronica Petcu.

Tiplea, Matthew Brandon, son of Daniel & Monica Tiplea, Stafford, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Pavel & Aurica Cosma.

Vaduva, Veronica Helen Lucy, daughter of Radu & Mona Vaduva, North York, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Marius & Sanda Chirila.

Vlasov, Catherine, daughter of Radu & Tamara Vlasov, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Petrisor & Annamaria Panaite.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Sangley, Lynn Elizabeth, McLean, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander F.C. Webster.

Sawyer, Olga Denise Lynne, Vienna, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander F.C. Webster.

Tietgen, Catherine Rita, Fairfax, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander F.C. Webster.

Tietgen, Joseph Francis Frederick, Fairfax, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander F. C. Webster.

Tietgen, Nicole Marie, Fairfax, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Rev. Fr. Alexander F.C. Webster.

MARRIAGES

Alesincu, Vasile G. and Ana Badin, New Haven, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Radu & Vasilica Rusu.

Angelescu, Cristian R. and Luminita S. Culetu, Bridgeport, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Petrica & Magdalena Culetu.

Buta, Adrian Dumitru and Mihaela V. Visuian, Peoria, AZ. St. John, Phoenix, AZ. Godparents: Ioan & Anna Popa.

Bortnov, Alexandru and Prascovia Postolake, Shoreview, MN. St. Mary, St. Paul, MN. Godparents: Bogdan Filipescu & Octav Raluca.

Cherpes, Mark L. and Victoria M. Klaiber, Falls Church, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparents: William Dounis & John Ziu.

Groenendaal, Craig and Catherine R. Tietgen, Fairfax, VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparents: Jonathan Chaves & Anna Caraveli.

Hanson II, Richard K. and Lynn E. Sangley, McLean VA. St. Mary, Falls Church, VA. Godparents: Joseph & Susan Kumbera.

Kutis, Paul R. and Laurie A. Adams, Milford, CT. St. Dimitrie, Bridgeport, CT. Godparents: Paul Adam & Linda M. Del Guidice.

Mihai, Ovidiu and Elieana Simion, Silver Spring, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Mircea & Gina Ardelean.

Moraru, John and Dixie J. Kopaci, Saginaw, MI. Dormition Monastery, Rives Junction, MI. Godparents: Rev. Dn. David & Nicoleta Oancea.

Mousessian, Reshtooni and Corina Muntean, Brampton, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Vicken Boghosian & Ligia Teisan.

Cont. on page 15

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Audrey J. Huston , Michigan Center, MI	\$300.00
M/M Viorel Predescu , North Hollywood, CA	\$250.00
George C. Costea , New Baltimore, MI	\$200.00
Elizabeth Sibisan , Cleveland, OH	\$150.00
Rev. Fr. & Psa. Cornel Avramescu , Anaheim, CA	\$100.00
Mary Calugar , Warren, OH	\$100.00
Carmen Sylva Ladies Auxiliary , Youngstown, OH	\$100.00
Marina Ficken , McLean, VA	\$100.00
M/M Daniel Miclau , Middleburg Hts., OH	\$100.00
Helen Muntean , Troy, MI	\$100.00
Rev. Fr. & Psa. Raymond Samoila , North Canton, OH	\$100.00
M/M Constantin Ardeleanu , Valparaiso, IN	\$75.00
Florence Churilla , Eastpointe, MI	\$50.00
Nicolae & Maria Druga-Iancu , Buena Park, CA	\$50.00
Elizabeth Galbincea , Cleveland, OH	\$50.00
V. Rev. Fr. & Psa. Vasile Hategan , Lakewood, OH	\$50.00
M/M Nicholas Ioannou , Marco Island, FL	\$50.00
M/M George Ivascu , Wayne, MI	\$50.00
V. Rev. Fr. & Psa. Laurence Lazar , Southfield, MI	\$50.00
Theodore Miclau Jr. , Marblehead, OH	\$50.00
M/M George Musat , North Canton, OH	\$50.00
M/M William Popescul , Las Vegas, NV	\$50.00
John L. Zerva , Woonsocket, RI	\$50.00
M/M Daniel Tonia , Shoreview, MN	\$35.00
George Restea , Chicago, IL	\$26.50
Irene Blendea , Lathrup Village, MI	\$25.00
M/M John Farcas , Hubbard, OH	\$25.00
M/M J.J. George , Regina, SK	\$25.00
M/M Liviu Grama , Lakewood, OH	\$25.00
Anna Jonascu , Westland, MI	\$25.00
Ingrid Iskali , St. Louis, MO	\$25.00
M/M Alfred Lavetti, Jr. , Hanover, NH	\$25.00
Michael Miclau , Marblehead, OH	\$25.00
Theodore Miclau III , Marblehead, OH	\$25.00
M/M George Nasea , Redford, MI	\$25.00
Olga Petersen , St. Clair Shores, MI	\$25.00
Ileana Petrescu , Duarte, CA	\$25.00
St. Nicholas Ladies Auxiliary , Regina, SK	\$25.00
M/M John Streza Sr. , Canton, OH	\$25.00
Mrs. Silvia Yova , Fairlawn, OH	\$25.00
Ecaterina Carpinisan , San Diego, CA	\$20.00
Marion Harrison , Massillon, OH	\$20.00
M/M Eli Lazar , Mesa, AZ	\$20.00
Pearl Mailath , Merrillville, IN	\$20.00
Psa. Victoria Moldovan , New Wilmington, PA	\$20.00
M/M William B. Monroe , Brooklyn, OH	\$17.00
Helen Powell , Teaticket, MA	\$10.00

GENERAL DONATIONS

Rodica Alexandrescu , New York, NY	\$100.00
(Special Intention)	
Mark Birac , Southfield, MI	\$10.00
M/M Viorel Nikodin , Farmington Hills, MI	\$10.00
Petru Lupstor , Troy, MI	\$5.00

MEMORIAMS

James L. Carosella , Penn, PA	\$10.00
(IMO Fr. Dn. Constantin Lupascu)	

IMO Of Stefania Aldea

John & Kathy Dragomir , Cleveland, OH	\$25.00
Rebecca Scoarste , Parma, OH	\$25.00
David & Jane Salanty , Cleveland, OH	\$25.00
Eleanor Stepanski , Troy, MI	\$20.00
Elizabeth Galbincea , Cleveland, OH	\$50.00
Helen Bogdan , Canton, OH	\$20.00

EPISCOPATE DUES

Descent of the Holy Spirit , Elkins Park, PA	\$3,750.00
St. Nicholas , Alliance, OH	\$1,470.00
St. Elijah , Lennard, MB	\$990.00
St. George , Canton, OH	\$950.00
St. Mary , Portland, OR	\$786.00
St. John , Kitchener, ON	\$455.00
Sts. Michael & Gabriel , Palm Springs, CA	\$450.00
St. Mary , Elmhurst, NY	\$60.00

EPISCOPATE SUNDAY

St. Mary , Cleveland, OH	\$1,500.00
Sts. Peter & Paul , Dearborn Hts., MI	\$1,486.93
St. George Cathedral , Regina, SK	\$278.22
St. Elias , Ellwood City, PA	\$100.00

LADIES AUXILIARY SUNDAY

Sts. Peter & Paul Ladies Auxiliary , Dearborn Hts., MI	\$1,486.93
St. Mary Ladies Auxiliary , Cleveland, OH	\$500.00
St. George Ladies Auxiliary , Winnipeg, MB	\$149.30
Resurrection Ladies Auxiliary , Warren, OH	\$100.00
Buna Vestire Ladies Auxiliary , Ellwood City, PA	\$25.00

BISHOP'S VISITATION

Holy Cross , Hollywood, FL	\$250.00
Sts. Peter & Paul , Dearborn Hts., MI	\$150.00

VATRA 60TH ANNIVERSARY

Sylvia Muntean , Hermitage, PA	\$60.00
Olga Petersen , St. Clair Shores, MI	\$60.00

NURSE'S STATION BUILDING PROJECT FUND

St. Mary Society , Cleveland, OH	\$250.00
M/M George Aldea , Royal Oak, MI	\$50.00
(IMO Virginia Vincent)	

DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE (HFR FUND)

Tonna Charitable Trust	\$2,000.00
(IMO George & Chiratsa Popescu, parents of Mrs. Theodore Tonna)	

MISSION FUND

St. Elias , Ellwood City, PA	\$100.00
-------------------------------------	----------

January 22 - March 16, 1998

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS

International AROY \$900.00
Petar Keta, Cleveland, OH \$100.00
George Petredean, Homer, MI \$88.00
George Sarafolean Jr., Skokie, IL \$50.00
Eleanor Valescu, Parma, OH
 (IMO husband, Mircea Valescu) \$50.00
Lucretia Stoica, Lakewood, OH \$37.50
George Restea, Chicago, IL \$36.00
Paula Constantinidis, Lakewood, OH \$30.00
Psa. Isolde Dobrin, Old Lyme, CT \$25.00
 V. Rev./Psa. **Richard Grabowski**, Warren, OH \$25.00
M/M Dan Poroche, St. Clair Shores, MI \$25.00
Iulian Mihaly, Chicago, IL \$25.00
M/M Constantin Ardeleanu, Valparaiso, IN \$25.00
Tudor Gogan, Edmonds, WA \$25.00
Virginia Moore, Garden City, MI \$25.00
M/M George Bursan, Cuyahoga Falls, OH \$25.00
Florica Nitescu, Calgary, AB \$21.40
Marija Beleut, Winter Haven, FL \$20.00
Compu Help, Inc., Allentown, PA \$20.00
Rencie Ghidiu, Syracuse, NY \$20.00
Iuliana Campean, Grosse Pointe Park, MI \$20.00
Eugen Barsan, Chicago, IL \$20.00
Helen Borza, Beaver Falls, PA \$20.00
M/M Alexa Mindea, Morton Grove, IL \$20.00
Dr. Jim Zebranek, Bronx, NY
 (For family members) \$20.00
M/M Dan Calin, Chicago, IL \$15.00
Mary Calugar, Warren, OH \$15.00
Michael Olteanu, Vallejo, CA \$15.00
Traian Popa, Rocky River, OH \$15.00
M/M George Cantor, Parma, OH \$15.00
M/M George Nasea, Redford, MI \$15.00
Irene Blendea, Lathrup Village, MI \$15.00
Nick Triff, Youngstown, OH \$15.00
Christine Ciulei, Warren, OH \$12.50
M/M George Aldea, Royal Oak, MI \$12.50
M/M Nick Moga, Hubbard, OH \$12.50
Ana Zamfirescu, Hillcrest, NY \$12.50
Ana D. Spoa, Ellwood City, PA \$12.50
John Popp, Warren, OH \$12.00
 V. Rev. Fr. **John Dinu**, Skokie, IL \$12.00
Moise Murgu, Lakewood, OH \$12.00
M/M Viorel Murgu, Cleveland, OH \$12.00
Evantia Shola, Woonsocket, RI \$12.00
Mary Gid, Akron, OH \$12.00
Anna Serbu, Detroit, MI \$10.00
Elena Lazar, Bethesda, MD \$7.50

SUBSCRIPTIONS

Elena Benna, Terre Haute, IN
Mrs. Vincent Apostol, Carlsbad, CA
Victoria Morin, Punta Gorda, FL
M/M George Puscas, Midland, TX
Constantin Dragut, Jacksonville, FL
Helene M. Roman, Dania, FL

George Franz, Demarest, NJ
Elizabeth Mondschein, Lake Havasu City, AZ
Rev. Vasile Prisacarou, Patchogue, NY
Mary Simon, Fontana, CA
Mary Motiu, Orwigsburg, PA
M/M Tim Hinkel, Galloway, OH
Nick Philips, Ecorse, MI
Aurel Ighel, Chicago, IL
Joseph Ciovica, Lansing, IL
Emil Filip, Yardville, NJ
George Petredean, Homer, MI
Mariana Vajda, Belle Mead, NJ
John Valkanet, Chicago, IL
Eleonora Fytikas, North York, ON
M/M William Popescul, Las Vegas, NV
Richard Popovici, Marco Island, FL
Ann Dragos, Lexington, KY
Arlene Lucas, Bradford, ON
Dr. Valeriu Albu, Charleston, WV
Mary Leidinger, Terre Haute, IN
John C. Badila, Youngstown, OH
Marie Moldovan, Canton, OH
Mary Logan, Hot Springs, AR
Constantin Popa, Hallandale, FL
Dr. George Droubie, West St. Paul, MN
James Carosella, Penn, PA
Eloise C. Dan, Marietta, GA
Nicholas Berezniak, Avenel, NJ
Elizabeth Voitcu, New York, NY
Rev. Ronald Roberson, Washington, DC
Mary Bogdon, Fort Wayne, IN
Cornelia Bugar, Northville, MI
John S. Popa, Chesapeake, VA
Minerva Popp, Bloomfield Hills, MI
Mircea Dumitrescu, Gaithersburg, MD
Albert Papinghi, Drexel Hill, PA
Margaret Roman, Columbus, OH
Doina Dumitrescu, Princeton, NJ
St. Mary Church, St. Paul, MN
Dan Cazacu, Columbia, MO
Mihai Popescu, Columbia, MO
Protection Hermitage, Calumet City, IL
Rev. Toma Stojshich, Brooklyn, NY
Helen Powell, Teaticket, MA
Liviu Toma, Scottsdale, AZ
Pauline Voishan, Avalon, CA
Rev. Dn. Dumitru Jitianu, Sterling Heights, MI
Ann Drake, Toronto, OH
Valerie Oana, Lachine, PQ
Anonymous
John Nasea Jr., Allen Park, MI
Alexandria Lupu, Lake Havasu City, AZ
V. Rev. Nicholas Apostola, Worcester, MA
Marguerite Banut, Fort Wayne, IN
William Ort, Garrett, IN
Gloria Le Beau, St. Clair Shores, MI
Karen Koertge, Wheaton, IL
Rev. Daniel Donovan, Watervliet, NY
Michael Impey, Bloomington, IN
Elena Hollingsworth, Destin, FL
Delia Daba, Kenosha, WI
John A. Rotar, Santee, CA
Doina Lavoie-Gonci, Old Lyme, CT
V. Olimpio Varsogea, Monroe, MI

REGISTER

Cont. from page 12

Pircea, Cosmin V. and Camelia Fulga, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Lucian & Mirela Blajan.
Pironcof, Razvan B. and Ileana A. Pullos, Palatine, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Mihai & Ioana Prelipceanu.

Roman, Jon and **Victoria Taflan**, Lindstrom, MN. St. Mary, St. Paul, MN. Godparents: Marius & Georgeta Poliac.

Scarlenta, Florian and **Magda Turi**, Colleyville, TX. St. Mary, Colleyville, TX. Godparents: Angelo & Maria Turi.

Talley, Michael C. and **Wendy C. Garther**, Calgary, AB. St. Mary, Calgary, AB. Godparent: Sydney Moscaliuk.

Vintila, John and **Kim Ali**, Carrollton, TX. St. Mary, Colleyville, TX. Godparents: Romulus & Anca Barr.

DECEASED

Baciu, Cornelia "Nellie" E., 73. Holy Resurrection, Warren, OH.

Baciu, Mary, 95. Holy Resurrection, Warren, OH.

Badescu, Teodor, 94. St. John, Toronto, ON.

Barb, John, 82. Holy Resurrection, Warren, OH.

Barb, Mary, 79. Holy Resurrection, Warren, OH.

Barbat, Alexander, 88. Holy Resurrection, Warren, OH.

Barbat, Mary, 75. Holy Resurrection, Warren, OH.

Bumbu, Letitia, 80. Holy Resurrection, Warren, OH.

Bumbu, Victoria, 75. Holy Resurrection, Warren, OH.

Cabuz, John, 91. Holy Resurrection, Warren, OH.

Capota, Ana, 79. St. George, Toronto, ON.

Corpaciu, Maria, 80. St. George, Toronto, ON.

Datish, George D., 27. Holy Resurrection, Warren, OH.

Datish, Minerva T., 75. Holy Resurrection, Warren, OH.

Erka, Florence, 84. St. Elias, Ellwood City, PA.

Finta, Anna O., 85. Holy Resurrection, Warren, OH.

Florea, John Jr., 52. Holy Resurrection, Warren, OH.

Fluter, Elena, 87. St. George, Regina, SK.

Galbincea, Istina, 96. Holy Resurrection, Warren, OH.

Gass, Helen M., 80. Holy Resurrection, Warren, OH.

Gaston, Mary J., 71. Holy Resurrection, Warren, OH.

Ghisea, Kheva, 77. Holy Resurrection, Warren, OH.

Jana, Beatrice, 48. Holy Resurrection, Warren, OH.

Marinescu, Ionel, 63. St. George, Toronto, ON.

Martin, Maxine, 81. Holy Resurrection, Warren, OH.

Mihaescu, Maria, 89. Holy Resurrection, Warren, OH.

Moldovan, Elizabeth, 81. Holy Resurrection, Warren, OH.

Moran, Alexander, 56. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.

Morrison, Verna, 88. Holy Resurrection, Warren, OH.

Oltean, Mary, 99. Sts. Peter & Paul,

Dearborn Heights, MI.

Opris, Mary, 93. Holy Resurrection, Warren, OH.

Popescu, Eugen, 82. St. Mary, Anaheim, CA.

Popp, Victoria, 88. Holy Resurrection, Warren, OH.

Russ, John P., 93. Holy Resurrection, Warren, OH.

Sava, Mary S., 81. Holy Resurrection, Warren, OH.

Savu, Mary, 79. Holy Resurrection, Warren, OH.

Sholler, Thomas H., 70. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.

Stan, Earl, 68. Holy Resurrection, Warren, OH.

Stanescu, Ion, 57. St. Dimitrie, Bridgeport, CT.

Suroiu, Mildred, 74. Holy Resurrection, Warren, OH.

Tiu, Ioana, 95. St. George, Toronto, ON.

Toda, August B., 82. Holy Resurrection, Warren, OH.

Todoran, Sandra R., 91. Holy Resurrection, Warren, OH.

Trotogott, George C., 79. Holy Resurrection, Warren, OH.

Votta, Joseph, 84. St. George Cathedral, Southfield, MI.

Zoba, Elizabeth, 84. Holy Resurrection, Warren, OH.

Zoba, John H. 62. Holy Resurrection, Warren, OH.

CORA

Cont. from page 7

The people of Romania are suffering; at least, the vast majority appear to be suffering. They suffer both economically and from dwindling hope in their government. The average income of a Romanian is \$100/month. The income of a Hungarian is three to four times greater. Approximately 6 million Romanians are employed, and an equal number are pensioners. Inflation last year was 151%. Morality suffers under circumstances of need. Corruption, existing for many years under communism, continues to thrive, indeed, expand. Mafia activity flourishes in Romania as it does in other former communist countries.

The business climate is still difficult. Although changing for the better, the pace is frustratingly slow. The bureaucracy, whether political or business, is not accustomed to the challenges of change, and it resists. A "can do" attitude does not prevail. It appears to me that in the business arena, decisions are influenced by fear of error; thus, projects die from inaction. Confidence can come only with good teachers, much practice, a determination to learn from one's errors and the changing of old ideas and habits.

The people of Romania are remarkable in spite of adversity which they have faced in the past, and which they continue to face as they try to catch up to those countries not touched by Communist oppression. Those who know the prevailing Romanian spirit better than I do have shared with me their confidence in the success of the Romanian people. The country's potential is enormous, but the impact of 50 years of Communism cannot be denied. *

Armand Scala

REMINDER ARFORA CONGRESS

Please mark your calendars for the upcoming ARFORA International Congress to be held at St. Mary Church, 3256 Warren Road, Cleveland, Ohio, Friday, May 29 - Sunday, May 31, 1998. Plan to attend. *

SCRISOARE PASTORALĂ DE PAȘTI 1998

“Gustați toți din ospățul credinței; împărtășiți-vă toți din bogăția bunătății. Să nu plângă nimeni de lipsă, că s'a arătat Impărația cea de obște. Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stîns-o pe ea Cel ce a fost ținut de ea” (Omilia de Paști a Sf. Ioan Gură-de-Aur).

Iubiți credincioși întru Hristos,

Hristos a înviat!

Spre deosebire de toate religiile altor neamuri, credința creștină este unică prin faptul că izvorește din moartea și învierea lui Iisus din Nazaret. De la începutul său, Creștinismul a fost o comunitate a credincioșilor, Biserica, având o legătură personală cu Mântuitorul și viețuind întru puterea și prezența lui Hristos cel înviat. Ca atare, centrul vieții și credinței noastre creștine este Învierea, precum a spus Sfântul Apostol Pavel: “Dacă Hristos n'a înviat, zadarnică și credința voastră” (1 Corinteni 15;14).

Cu toate că ideia învierii a existat și înainte de Hristos, învățătura Bisericii despre învierea Domnului se deosebește fundamental de toate aceste idei timpurii și chiar de nădejdea pe care Evreii Legii vechi au avut-o într'o înviere la sfârșitul veacurilor. Astfel Profesorul Veselin Kesich spune: “Învierea lui Hristos nu este o simplă întoarcere la existența pământească de mai înainte, cum a fost aceea a lui Lazăr (Ioan 11), a fricei lui Iair (Marcu 5) sau fiului văduvei lui Nain (Luca 7). Nu s'a petrecut nicio schimbare în aceștia, urmând ca să moară din nou și să aștepte învierea cea de pe urmă. Învierile lor, totuși, au prefigurat învierea celei de a două veniri a lui Hristos, după care nu va mai fi moarte. Învierea lui Hristos este realitatea acestui viitor care s'a petrecut deja mai presus de timp. Hristos s'a ridicat din moarte, dintr'o condiție muritoare, — diferit de Lazăr de pildă, care a fost doar readus înapoi la viață. Astfel, învierea lui Hristos este sfârșitul zidirii celei vechi și începutul unei noi zidiri” (Prima Zi a Creației noi).

Ca mădulare ale omenității, noi suntem parte a acestei “zidiri noi.” Prin taina botezului, noi murim cu Hristos și înviem cu El. Iisus Hristos a luat omenitarea noastră cu el, a ridicat-o la dreapta Tatălui. Ce adevărăt cutremurător ne este dat să vedem! Am putea oare începe numai să înțelegem ce înseamnă a avea natura noastră omenească așezată alături de Tatăl în Împărația Sa? Înțelegem oare adâncul dragostei lui Dumnezeu pentru noi? Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu adevărat, care a adus la existență întreaga creație, a devenit un om adevărat și a trăit printre noi, a luat păcatele noastre asupra Sa însăși și a fost răstignit pentru ca întru asemănarea morții Lui să putem trăi cu El.

Dealungul Marelui Post, Biserica ne-a chemat: “pocăiți-vă și să se boteze fiecare dintre voi în numele lui Iisus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre și veți primi darul Duhului Sfânt” (Fapte 2;38). Răstimpul pregătirii duhovnicești înaintea marelui praznic al Învierii ne reamintește neîncetata chemare la pocăință pe care ar trebui să o avem vie în fiecare clipă a umbletelui nostru pământesc. Oare ascultăm chemarea? Sunt oare inimile, mințile și sufletele noastre “conectate” și primesc oare chemarea? Oare Dumnezeu aude numai paraziți sau semnal de “ocupat,” când face numărul nostru? Îl lăsăm să “aștepte” pentru că avem convorbiri “mai importante”?

O vestită înscriptie pe piatra unui templu din vechea Grecie spune: “Cunoaște-te pe tine însuți.” Ceea ce sugerează în realitate această înscriptie nu are nimic de-a face cu psihologia sau cu preocupările moderne despre “sine-le” nostru. Ea trebuie înțeleasă în sensul că noi nu suntem dumnezei după fire. Pentru noi creștinii, ea ne amintește că viața este mai mult decât câtimea îmtâmplărilor zilnice, săptămânale sau anuale. Viața depinde de Dumnezeu care ne-a zidit și este veșnic prezent, bătând la ușa inimilor noastre, așteptând a-L chema să intre și să cîneze cu noi, simțind și viețuind astfel întru nesfârșitul Său har, dragoste și iertare.

Să urmăm pilda multor trăitori ai tradiției creștine ortodoxe, care au petrecut având deja un picior în Împărația lui Dumnezeu deoarece au ostenit în duhovnicească osteneală prin rugăciune, post, binecuvântări în dumnezeiești liturghii și împărtășiri de sfintele taine ale Bisericii, care au instalat o “linie dedicată” numai Domnului, fiind neîncetat în așteptarea chemării Lui. Ei au vădit credința lor în fapte, iradiând dragostea creștină pentru toți cei în nevoiță. Ei au închinat fiecare zi, ceas și clipă amintirii de Dumnezeu și au împlinit totodeauna sfânta Lui voire. Numai în acest fel putem începe a înțelege ce înseamnă: **Hristos a înviat!** Numai atunci sensul puterii lui Dumnezeu și a iubirii adevărate vor răsuna în țesătura ființei noastre, făcându-ne posibilă trăirea “primei zile ale zidirii celei noi” în fiecare zi a vieții noastre.

Adevărat a înviat!

+ NATHANIEL, Episcop

PRAZNICUL DRAGOSTEI

Pronunțăm cu toții și în acest an cuvintele devenite salut: "Hristos a înviat," fără să avem sentimentul că le rostim degeaba, fără plăcuseala care însoteste repetarea continuă a unuia și aceluiași lucru, în mod identic și cu același prilej. Într-adevăr, sărbătoarea sfintelor Paști, evocatoare a faptului sculării din morți a Domnului nostru Iisus Hristos, ne pune, an de an, în situația de a relua, aproape fără nici o variație și cu vorbe neschimbate, întâmplări de acum prea bine cunoscute. Și totuși, în ciuda neajunsurilor decurgând dintr-o asemenea obsesivă repetiție, împreună cu întreaga Biserică noi nu încetăm să proclaimăm și de astă dată învierea lui Hristos. E adevărat că unii ne pot întreba pe noi ortodocșii de ce o facem la aproape o lună distanță de frații apuseni, creștini și ei, de care nu ne desparte nimic esențial. Avem de-a face aici cu una din curiozitățile omenești, nici prima, nici ultima, care probabil într-o bună zi se va dovedi inutilă.

Așadar repetăm cu aceeași prospețime dintru început vesteala învierii Domnului. Totuși nu fără a-i împrumuta, de fiecare dată, o nuanță aparte legată de un amănunt sau altul al vieții noastre cotidiene. În anul de acum, cel puțin noi români, suntem tentați să vedem în faptul învierii mai ales expresia iubirii lui Hristos. Trecem prin momente nu lipsite de tot felul de neajunsuri și dificultăți încât fiecare, într-o manieră sau alta, apăsați de cele mai variate greutăți, simțim trebuința ca să primim din partea cuiva, mai apropiat sau mai îndepărtat, un gest de afecțiune, de dragoste. Chiar și marele praznic al sfintelor Paști l-am dori să reprezinte o manifestare a iubirii, un semn al biruinții dragostei.

Deja suferința Domnului Iisus Hristos pe cruce a reprezentat o biruință a iubirii. Acceptând o condamnare nedreaptă, suportând torturile la care a fost supus de potrivnicii Săi, Iisus a împins până la extrem dragostea pe care a încinat-o oamenilor din dorința de a le asigura mântuirea și fericirea. El a răspuns la violență cu delicatețea dragostei și nimic n-a putut reține sau micșora bunăvoița cu care a înconjurat omenirea.

Totuși această atotputernicie a dragostei n'a reușit să se manifeste pe cruce în întreaga ei măreție. Ea s'a evidențiat însă cu mai multă strălucire la înviere. Atunci când Hristos a ieșit din mormânt. El a dovedit cu putere că dragostea Sa n'a suferit înfrângere, că n'a fost biruit de cei care au voit să piară. Când s'a arătat femeilor și ucenicilor plin de viață nouă, le-a oferit dovada și garanția că dragostea Sa va fi mereu prezentă în existența lor. Supraviețuind celei mai mari încercări la care a fost supus, această dragoste n'a încetat și ea a fost aceea care a dăinuit permanent și i-a ajutat pe ucenici să depășească toate încercările.

Arătările Celui care a înviat au avut la bază o dragoste profundă. Iisus nu le-a folosit pentru a se răzbuna pe

duşmanii Săi; El n'a încetat să le folosească spre a-și arăta biruința, nu pentru a umili pe aceia care l-au supus morții. El s-a arătat doar acelora care încă mai dinainte s-au atașat Lui. El li s'a arătat în felul cel mai simplu, fără nici cea mai neînsemnată tendință de triumfalism și de parte de a încerca să-i uluiască. El a urmărit doar să le ofere dovada că trăiește și că trupul Său înviat este același cu cel care a fost răstignit pe cruce.

El li s'a descoperit cu inima Sa blândă și smerită. Această smerenie a fost cu atât mai ieșită din comun cu cât s-ar fi putut impune cu întreaga sa forță dumnezeiască de care era în stare trupul său preamărit. Era un semn că Mântuitorul va continua să influențeze omenirea prin atracția dragostei Sale. Dragostea Sa care a biruit moartea era hărăzită să învingă toate piedicile pe care urma să înfrunte răspândirea mesajului Său în lume. Biruința obținută prin înviere nu va schimba calea aleasă pentru transformarea lumii. Prin inima Sa blândă și smerită a voit să adune împrejururi Biserica Sa; El a acționat prin puterea Sfântului Duh, or această putere s'a desfășurat și se desfășoară totdeauna în dragoste.

Întâmplarea întâlnirii cu Apostolii pe drumul către Emaus de asemenea dă mărturie despre afecțiunea cu care Mântuitorul înviat S'a înfățișat celor ai săi. El S'a comportat în așa fel încât a ținut seama de tristețea lor; astfel i-a poftit să arate motivele durerii lor. De parte de a le nesocoti durerea, El a ascultat cu atenție relatarea Apostolilor. Iar când a voit să-i întărească readucându-le în suflet nădejdea, le-a arătat că n'au nici un motiv să dezespereze. Prin urmare pornind tocmai de la tristețea lor, a încercat să-i aducă la bucuria învierii. Din dragoste pentru ucenicii Săi le-a făcut o descoperire de neuitat.

Nu mai puțină dragoste observăm în gingășia cu care a lămurit-o ceva mai devreme pe Maria Magdalena. Celeia care plângea înaintea mormântului gol, i-a trimis îngerii care să-i demonstreze că cerul nu rămâne nesimțitor la durerea ei; "Femeie, pentru ce plângi?" (Ioan 20, 13). El însuși, apoi, ieșindu-i înainte fără a se face recunoscut, i-a pus o întrebare care de fapt anunța ofranda prezenței Sale: "Pe cine cauți tu?" (Ioan 20, 15). La sfârșit, pronunțându-i cu duioșie numele de Maria, avea să aprindă scânteia descoperirii și să transforme lacrimile în bucurie fără margini.

Impresionantă a fost și bunătatea cu care Cel Înviat a răspuns îndoielii ucenicilor Săi. El s'a supus rigorilor acestora spre a le oferi încredere în evidența noii vieți pe care le-a adus-o. El s'a supus până și celor mai necuvioioase pretenții ale lui Toma. Atunci când ar fi putut reacționa cu severitate, El n'a voit să răspundă decât cu smerită dragoste.

El a folosit orice mijloc spre a-și convinge ucenicii că trupul Său înviat este același cu trupul răstignit și, încă mai mult, că dragostea Sa de înviat este identică cu dragostea prin care a dăruit totul în ofranda crucii.

Spuneam că înțelesul patimilor și învierii lui Iisus
Cont. la pag. 19

ÎNVIEREA DOMNULUI — ISTORIE ȘI MIRACOL

Din adâncuri de istorie, din străbuni, la slăvitul praznic al Învierii Domnului, întâmpinăți cu salutul creștinesc: "Hristos a înviat!" spus cu toată inima, răspundem senini cu toată convingerea: "Adevărat a înviat!" Da, adevărat a înviat Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos! Înviera lui Iisus este pentru noi creștinii o certitudine, un adevăr de credință și totodată un adevăr istoric, un adevăr suprareațional devenit fapt istoric, realitate. Este o minune a lui Dumnezeu demonstrată istoric, un miracol înscris cu martori în filele istoriei, pentru eternitate.

Tinând seama de cele două nări unite tainic în persoana lui Iisus, cea omenească și cea divină. **Înviera Domnului este, după cele două firi, istorie și miracol, fapt istoric și divin totodată.**

Ca fapt istoric, circumscris spațial și temporal, evenimentul Învierii Domnului s'a petrecut pe când, la Roma, domnea împăratul Tiberiu iar în Palestina guverna Pilat din Pont.

Răstignit, murind pe cruce, Mântuitorul a fost îngropat, punându-l se totodată strajă la mormânt, pentru ca "nu cumva ucenicii Lui să vină și să-L fure și să spună poporului: S-a sculat din morți" (Matei 27, 64). Însă, Duminica "a treia zi după Scripturi" femeile purtătoare de mir au găsit mormântul gol. Mormântul era gol, pentru că Hristos înviase.

Înviera Domnului este un eveniment probat cu martori. Numeroși sunt cei ce L-au văzut și-au stat de vorbă cu Domnul după Înviera Sa. Primul martor, după cum spune Sf. Evanghelist Marcu (16, 9) a fost Maria Magdalena. Ea, care a păcătuit atâtă, dar care a iubit atâtă, ea îl văzu cea dintâi. Alături de Maria Magdalena L-au văzut și-au stat de vorbă cu El femeile mironosițe. Acestea "au alergat cu frică și cu bucurie mare să vestească uceniciilor Lui" (Matei cap. 28). Petru și Ioan au fost primii Săi ucenici care au alergat la mormânt, dar l-au găsit gol. Se mai aflau acolo numai giulgiurile de înmormântare. Văzând, ei au crezut că Domnul a înviat cu adevărat, după cuvintele Scripturii (Ioan 20, 9). În aceeași zi, Iisus s'a arătat celor doi ucenici Luca și Cleopa, care mergeau spre Emaus (Luca 24, 13-31), iar în seara aceleiași zile s'a arătat uceniciilor Săi, care se adunaseră de frica iudeilor, într-o casă, zicându-le: "Pace vouă! Eu sunt, nu vă temeți... Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu însuși sunt. Pipăiți-Mă și vedeți că duhul nu are carne și oase, precum Mă vedeți pe Mine că am" (Luca 36-39).

"Am văzut pe Domnul!" — așa au grăit ceilalți apostoli către Toma, care nu fusese de față când Mântuitorul li se arătase lor. Însă Toma, neîncrezător, a spus: "Dacă nu voi vedea în palmele Lui semnul cuielor, dacă nu voi pune degetul meu în semnul

cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede."

Dar după o săptămână, Toma văzând mâinile și coasta lui Iisus, s'a convins că El nu numai că a înviat, dar că este și Dumnezeu adevărat, zicând: "Domnul meu și Dumnezeul meu!" (Ioan 10, 28).

În urma acestora, spune Sf. Evanghelist Ioan Mântuitorul s'a arătat din nou uceniciilor Săi, la Marea Tiberiadei, în Galileea, vorbind cu ucenicii, mâncau împreună cu ei și săvârșind pentru ei o minune. Aceasta este acum a treia oară când Iisus s'a arătat uceniciilor după Înviera Sa din morți (Ioan 21, 14).

Un martor cu totul incontestabil a lui Iisus care a înviat "cu moartea pre moarte călcând," este Sfântul Apostol Pavel, care, pe drumul Damascului, din adversarul cel mai de temut al lui Iisus și al creștinilor, întâlnindu-se cu El și stând de vorbă cu El, a devenit Apostolul neamurilor, marele propovădător și martor al Învierii Domnului: "Hristos a murit pentru păcatele noastre după Scripturi; și a fost îngropat și a înviat la treia zi după Scripturi. S-a arătat lui Chefa, apoi celor 12. În urmă s-a arătat deodată la peste 500 de frați, dintre care cei mai mulți trăiesc până astăzi, iar unii au și adormit. După aceea s-a arătat lui Iacob, apoi tuturor Apostolilor. Iar la urma tuturor... mi s-a arătat și mie... care nu sunt vrednic să mă numesc apostol, pentru că am prigonit Biserica lui Dumnezeu. Dar prin harul lui Dumnezeu sunt ceea ce sunt" (I Corinteni 15, 3-10).

Martori ai Învierii Domnului mai sunt și alții De asemenea, mărturii sunt "un nor de mărturii," spune Apostolul neamurilor în Epistola sa către Evrei (12, 1).

Din toate aceste mărturii, ca și din multe altele, reiese în mod cu totul evident că Înviera Domnului este un eveniment istoric a căruia realitate nu poate fi pusă în dubiu sau înălăturată din memoria istoriei. Un șir de mărturisiri neîntrerupt de creștini au vestit-o și și-au dat viața mărturisind-o.

"Faptele Apostolilor," cea dintâi istorie a creștinismului, amintește aproape în fiecare capitol această minune. "Noi suntem martori ai acestui fapt" (Faptele Apostolilor 3, 15), spun Apostolii ori de câte ori vorbesc de Hristos și Înviera Sa. Iar când erau oprită să o vestească răspundeau: "Nu putem să nu grăim cele ce am văzut și am auzit" (Faptele Apostolilor 4, 20).

Certitudinea Învierii Domnului stă la temelia creștinismului și este izvorul nădejdirii noastre în Înviera cea de obște.

Privită după natura divină a persoanei lui Iisus, Înviera Sa e un miracol, pentru că El nu ar fi putut

Cont. la pag. 19

Învierea Domnului ...

Cont. de la pag. 18

învia, dacă n-ar fi fost și Dumnezeu în același timp. Mântuitorul ca Fiul al lui Dumnezeu n'a fost niciodată lipsit de putere. Dar, viețuind ca om, într-o desăvârșită smerenie și umilință, El nu și-a arătat puterea Sa divină. Numai în momentul învierii din morți, El se arăta ca **“Fiul al lui Dumnezeu întru putere, după Duhul Sfînteniei, prin învierea Lui din morți”** (Romani 1, 4). Înviindu-L pe Hristos din morți, Dumnezeu **“L-a așezat de-a dreapta Sa întru cele cerești, mai presus de toate ... Si toate le-a supus sub picioarele Lui și mai presus de toate, L-a dat pe El cap al Bisericii”** (Efeseni 1, 20-23).

Înviind din morți, Mântuitorul nu s'a întors la viața Sa de mai înainte de moarte, în trupul Său omenesc, asemenea lui Lazăr din Betania, fiicei lui Iair sau fiului văduvei din Nain, pe care Iisus îi înviase din morți. Aceștia, fiecare la sorocul cuvenit, au murit din nou, fiindcă ei îmbrăcaseră la înviere trupurile lor pământești supuse osândeii morții din pricina păcatului (Romani 7, 24). Însă, Iisus Hristos **“a fost dat morții în trup,”** cum spune Sfântul Apostol Petru, dar **“a fost făcut viu în duh”** (I Petru 3, 18).

Mântuitorul a murit în trup omenesc, dar a înviat în trup dumnezeiesc; a murit în trup pământesc, dar a înviat în trup ceresc (I Corinteni 15, 30-50).

Cu trupul Său înnoi și desăvârșit, deplin înduhovnicit, Iisus a trecut prin piatra mormântului său, prin ușile închise ale camerei unde erau Sfinții Apostoli. Cu același trup duhovnicesc, El se arăta sau se făcea nevăzut; cu același trup, El s-a înălțat la cer în văzul Sfinților Săi Apostoli. În felul acesta, înviind din morți, Mântuitorul S'a descoverit ca adevărat Fiul al lui Dumnezeu, Domnul și Mântuitorul nostru. Pe scaunul măririi, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh în ceruri șade și aici cu noi este, în toate zilele, până la sfârșitul veacului (Matei 18, 20).

Întrucât Mântuitorul **“a gustat moartea pentru fiecare om”** (Evrei 2, 9), oamenii toți au fost răscumpărați de sub osânda morții. Prin jertfa Sa cea mare, prin curăția Sa, noi **“ne-am spălat, ne-am sfîntit și ne-am îndreptat, întru numele Domnului Iisus Hristos și întru Duhul Dumnezeului nostru”** (I Corinteni 6, 11). Astfel, din marea lui dragostea față de noi, Dumnezeu, iertându-ne greșelile, ne-a dăruit și viață în duhurile noastre, făcându-ne vii împreună cu Hristos.

Iar, dacă **“Duhul Celui ce a înviat pe Iisus din morți locuiește în noi, El Cel ce a înviat pe Iisus din morți, vii va face și trupurile noastre muritoare din pricina Duhului Său care sălășluiește în noi”** (Romani 8, 11).

Fie ca, Învierea Domnului, sărbătoarea sărbătorilor și praznic al praznicilor, să aducă bucurie în toate casele și în toate inimile credincioșilor! Pretutindeni unde este închinat Domnul nostru Iisus Hristos, ziua Învierii Lui să reverse mai multă lumină în cugetele

noastre, mai multă bunătate în noi și prietenie între oameni, o mai mare apropiere între neamurile conlocuitoare și între popoare, și multă liniște și spor întru toate greu încercatului și mult răbdătorului nostru popor! *

Prof. C. Z. Buștiuc
(Din “Învierea,” Aprilie 1997)

Praznicul Dragostei

Cont. de la pag. 17

se leagă strâns de iubirea pe care El a voit să ne-o arate nouă oamenilor, iubire de care noi avem mare nevoie acum. E vorba de iubirea pe care simțim trebuința să ne-o arătăm unii altora. Cu mici excepții, trecem toți prin cele mai felurite necazuri. Sunt însă și unii pe care nevoile, lipsurile, bolile, bătrânețea și câte și mai câte nenorociri îi apasă până la disperare. Există de asemenea categorii de oameni aflați în situații speciale: copiii din orfelinate sau din casele speciale, cei pe care i-au părăsit părinții, vârstnicii din azile, handicapăii sau bolnavii mentali, bolnavii din spitale, delincvenții de toate felurile din închisori, etc. Fiecare din aceștia simte nevoia afecțiunii din partea noastră. Prea puțini își pot depăși necazurile în care se află fără sprijinul nostru. Unora le putem veni în ajutor direct și individual. Pe alții îi putem mândgăia prin intermediul Bisericii, al diferitelor asociații creștine. Important este ca nimeni să nu rămână cu sentimentul că este al nimănu. Orice ființă aflată în indiferent ce lipsă, durere sau necaz să nu se simtă părăsită. La o sărbătoare a iubirii cum arătam că e Învierea Domnului, să avem săria să demonstrăm că aşa precum Iisus Hristos Mântuitorul a suferit, a murit dar și înviat pentru toți oamenii, fără deosebire, tot astfel și noi cei de azi să ne străduim să-i urmăm exemplul și să nu lăsăm pe nici unul din cei aflați în vreun necaz fără a-l ajuta pe măsura puterilor și posibilităților noastre. În acest sens aş cita și cuvintele cu care Președintele țării s-a adresat membrilor Sfântului Sinod pe care i-a întâlnit nu mult timp în urmă: “... În anii care vin, Biserica este chemată alături de puterea vremelnică să lupte pentru demnitatea și fericirea poporului român ... Eu cred că a venit vremea ca Biserica să se aplece mai adânc asupra celor aflați în nevoie, fie ei pe paturi de spital, în cămine de orfani, în sărăcia bătrâneților sau în singurătatea proprietarilor locuințe.”

Cu atari gânduri și simțăminte să petrecem afânta sărbătoare a Învierii Domnului, hotărâți să facem ca pretutindeni și totdeauna să biruie dragostea și numai dragostea. *

+ NICOLAE
Mitropolitul Banatului
(din “Învierea,” Aprilie 1997)

ROLUL EPISCOPILOR ȘI A PREOTILOR ROMÂNI ÎN “VETRE ORTODOXE” ÎN AFĂRA “VETREI NEAMULUI”

NOTĂ INTRODUCTIVĂ: La 15 Martie 1998 a avut loc la Biserica Ortodoxă Grecească Sfântul Stefan din Paris, hirotonia întru episcop a P.C. Arhimandrit Iosif Pop ca Titular al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române pentru Europa Occidentală și Meridională. La această celebrare a fost invitat și P. Sfinția Sa Episcopul Nathaniel, împreună cu alți Ierarhi ai Bisericilor Ortodoxe din Europa. După cum este știut, Episcopia Ortodoxă Română din America de Nord este recunoscută canonic de Biserica Ortodoxă din România, deși autocefalia Bisericii Ortodoxe din America (O.C.A.) sub a cărei jurisdicție ne aflăm, nu este recunoscută.

Invitația la înscăunarea noului Arhiepiscop Iosif Pop, a fost acceptată atât în spiritul unei unice, universale și nedespărțite Biserici Ortodoxe cât și în spiritul unei comunități de neam între Episcopia noastră și toate celelalte Episcopii, Arhiepiscopii, Mitropolii Ortodoxe Române, din România sau din afara României. Facem această precizare, pentru a preîntâmpina orice bănuială ce s-ar stârni în mintile și simțăminte politizante ale unora, precum că această acceptare și participare la hirotonia unui frate întru arhiepiscopie, ar subînțelege vreo “apropiere” sau potențială supunere jurisdicțională față de Biserica-Mamă. Episcopia Ortodoxă Română din America de Nord este fermă în convingerea ei că o Biserică Ortodoxă în America trebuie definită, acum sau mai târziu, de bună-voie și dragoste sau cu îndrăzneala și libertatea Duhului Sfânt, ca o Entitate de sine-conducătoare (autocefală), cu propriul ei sinod și întru totul egală cu toate celelalte mădulare autocefale ale singurului Trup al lui Hristos.

Cu prilejul acestei hirotonii, P. Sfinția Sa Episcopul Nathaniel a pregătit câteva cuvinte duhovnicești spre a fi adresate Inalt Prea Sfințitului Frate întru Hristos, precum și o scurtă “sermonetă” cu privire la rolul Ierarhilor și al preoților ortodocși, slujitorii ai lui Hristos în “votre,” aflate în afara vrei neamului. Dăm în continuare textul acestor cuvântări.

Inalt Prea Sfințite și Frate în Hristos,

De câte ori iau parte la instalarea unui episcop, îmi vine în minte trompetistul din profeția lui Iezuchiel, capitolul 33, pe care Dumnezeu l-a pus sentinelă la hotarele împărăției, ca să vegheze, să nu doarmă, să fie în stare să da alarmă, în caz de pericol.

“Poporul va lua din mijlocul lor un om, zice profetul, și îl va pune străjer” (V. 2). Și el văzând sabie venind asupra țării, va trâmbița din trâmbiță și va vesti poporul. De va auzi cineva sunetul trâmbiței, dar nu se va păzi, când va veni sabia și îl va prinde, săngele lui va fi

asupra lui; iar cel ce se va păzi își va scăpa viața sa. Dacă însă străjerul a văzut sabia venind și nu a sunat din trâmbiță și nu a prevenit poporul, iar sabia va veni și va ridica viața cuiva, acela va muri pentru păcatele lui, dar săngele lui îl voi cere din mâna străjerului” (Iez. 33:3-6).

Inalt Prea Sfințite și Iubiți credincioși,

Noi episcopii suntem paznicii casei lui Israel, sentinellele împărăției, trompetiștii Bisericii. Din mâna noastră se va cere sufletele oamenilor. Pentru că ascultații ce zice Domnul: “Pe tine, fiul omului te-am pus străjerul casei lui Israel, “adică Bisericii,” vei auzi cuvântul din gura mea și-l yei vesti lor.” Episcopul stă la mijloc, între Dumnezeu și popor, ia și dă, primește și distribuie; nu numai cuvântul Domnului care este în Sfânta Scriptură și Tradiție, ci Însuși Trupul și Sângerele Domnului. Pentru că Episcopul nu este numai predicator și învățător, ci și slujitor al Tainelor Dumneziești. Înainte de a se împărtăși, episcopul zice: “... prin mâna Ta cea atot puternică să ni se dea Preacuratul Tău Trup și scumpul Tău Sâng, iar prin noi la tot poporul Tău.”

În continuare, zice Domnul în profeția lui Iezuchiel: “Când Eu voi zice păcătosului: “Păcătosule, vei muri” și tu nu-i vei grăi nimic, să-l pregătești să se abată dela calea lui cea rea, păcătosul acela va muri pentru păcatele sale, dar săngele lui îl voi cere din mâna ta. ... Iar dacă tu ai vestit pe păcătos și el nu s-a abătut de la calea lui, el va muri pentru păcatele lui, iar tu și-ai scăpat viață.” (v. 8-9).

Episcopul trebuie să fie purtătorul de cuvânt al Bisericii în problemele contemporane. Ca un trompetist și sentinelă de veghe el trebuie să dea semnalul de alarmă împotriva curentelor pierzătoare de suflete ale filosofiei de azi. Creștinul vrea să știe poziția Bisericii în problemele de înmulțire a populației, planificarea familiei, avort, eutanasie și, mai ales, experiențele destructive ale geneticii contemporane, prin care se vizează clonarea unor persoane umane, care vor servi doar ca organe de transplant — simple părți de schimb. Este tendința de a elimina pe Dumnezeu din creația omului și din toate sectoarele vieții omenești. Păcatul a dispărut, responsabilitatea în fața lui Dumnezeu a dispărut, totul este permis ... Este de datoria clerului de a preveni pe oameni de aceste curente pierzătoare de suflete. Astfel, și noi ne vom pierde măntuirea, numai oamenii.

Inalt Prea Sfințite, este un mare curaj că ai primit să fie episcop la vîrsta aceasta. Ai făcut asta din ascultare și Dumnezeu te va ajuta. Întărește-te în Harul care îți

s-a dat prin punerea mâinilor. Sfântul Pavel spune episcopului Timotei din Efes: "Nimeni să nu disprețuiască tinerețele tale, ci fă-te pildă credidincioșilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința, cu curăția, ... ia aminte la citit, la îndemnul dat altora, la învățătură ... Nu fii nepăsător la harul care și s'a dat ..., căci făcând acestea, te vei mândri și tu și vei mândri și pe cei ce te ascultă" (1 Tim. 4:12-16). Acestea sunt îndemnurile Sfântului Apostol Pavel către Timotei, Tânărul episcop din Efes, la care noi nu suntem vrednici să adăogăm ceva în plus. Iar în relațiile arhieereului cu păstorii, acelaș Apostol al neamurilor îi spune lui Timotei: "Pe cel bătrân să nu-l înfrunți, ci să-l îndemni ca pe un părinte; pe cei tineri, ca pe frați, pe femeile bătrâne îndeamnă- le ca pe niște mame, pe cele tinere, ca pe surori, în toată curăția. Pe văduve cinstește-le ... etc. În ce privește secularismul în care trăim și curentele politice, nu vă desnădăjduiți. Lăuați aminte la Sfinții Arhierei din trecutul Bisericii. Toți au fost disprețuiți; pentru că oamenii vor un Dumnezeu pe măsura înțelegerii lor și o biserică nu mai presus decât partidul politic din care ei fac parte. Noi însă credem în Dumnezeul cel viu, care este Mântuitorul tuturor oamenilor.

Acestea să le poruncești și să-i înveți. Și să ne pomenești și pe noi în rugăciunile Inalt Prea Sfinției Voastre!

+ NATHANIEL, Episcop

Prea Sfinții Frați în Hristos,
Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Frați Români,

Vorbitorii Ortodocși în America au un obiceiu. Se adreseză ascuțătorilor, indiferent de caracterul înțunirii, cu salutul preoților în altar: "Hristos în mijlocul nostru!", iar audiența răspunde în cor: "Este și va fi!" Nu aș vrea să schimb obiceiurile continentului, dar cel puțin pentru clericii prezenți, aș dori să încep nota mea de astăzi cu cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur: "Hristos în mijlocul nostru!"

Inalt Prea Sfințite Stăpâne, este de la sine înțeles că adevăratul păstor adună oile, nu le risipește. Rolul nostru, al Ierarhilor Ortodocși Români din afară graniților țării este să deschidem misiuni și parohii, în care Români din "diasporă" să participe la tainele Bisericii, în ritualul țării în care s-au născut. Credincioșii bisericilor noastre din America nu întrebuintează cuvântul "diasporă," nici cel de "exilat" și nici chiar titlul de "emigrant."

Ei sunt Români-Americanii, Ortodocși-Americanii și nu au nici o intenție de a se mai întoarce în țara din care părinții sau bunicii lor au plecat. De aceea, marea majoritate a Românilor din America astăzi sunt parte din Ortodoxia Americană. Ortodoxia tuturor emigrantilor din America a deschis larg porțile celor care vor să se întoarcă la adevărată biserică a lui Hristos. Ortodoxia Americană, indiferent de jurisdicție, este în creștere.

Părinții noștri au crezut că vin în America pentru o viață mai bună; dar Dumnezeu a avut alt plan cu ei. Sunt sigur că și în Europa lucrurile, în mare măsură se prezintă la fel. Chiar dacă în România situația economică s'ar schimba, căci dintre Dumneavaoastră vreți să vă întoarceți acasă? Români s-au căsătorit cu localnici, căci dragostea nu ține seamă de naționalitate. Ortodoxia însă trebuie păstrată. Asimilarea este un proces natural. Nu trebuie forțată, dar nici nu o poți opri. Copiii simt că patria lor este țara în care s-au născut. Pentru a păstra Ortodoxia și pentru generațiile care vin, este strict necesar ca să slujim și să-i catehizăm în limba pe care ei o înțeleg. Altfel construim biserici în zadar. Ei se vor duce acolo unde li se vorbește pe înțeles. Îi pierdem și pe ei și nici pe alții nu aducem. S'a pus deja o limită emigației românești. Ca să continuăm, trebuie să facem convertiți și să păstrăm generațiile viitoare în biserici. Altfel, degeaba la construim. Pentru prima dată, s'a deschis Patriarhiei Române posibilitatea de a se lansa într-o misiune ortodoxă în străinătate. Această ocazie nu trebuie ratată. Pentru că, dacă trimitem preoți numai pentru Români și numai pentru a păstra tradiția etnică românească, acești preoți nu mai sunt misionari, ci doar niște atașați culturali. Deși ca indivizi, preoții aparțin națiunilor din care au provenit, ca preoți, ei sunt ambasadorii lui Dumnezeu. Nu trebuie să amestecăm lucrurile. Preotul nu poate deveni antrenor de dansuri populare românești și nici nu este chemat de Dumnezeu să schimbe regimurile politice. Lăsați pe politicieni să-i facă datoria; ei se pricep mai bine la ce au de făcut. Datoria noastră este să-i chemăm la spovedire, la împărtășit și la o viață spirituală, indiferent de ideile politice pentru care luptă. Dumnezeu este al tuturor.

Vă spun aceste lucruri, Înalt Prea Sfințite, pentru că este o șpătă pentru ierarhii și preoții români ce vin din țară. Români din exil îi silesc să-și declare poziția politică. Ei trebuie să devină ceva, să se înscrive undeva: să fi monarhist sau republican, țărănist sau liberal ... etc., crezând că misiunea de preot nu este deajuns. Ca preoți ortodocși-români, trebuie să participați la toate manifestările culturale și politice ale credincioșilor. Lăsați însă poarta deschisă și pentru alte neamuri care vor să devină ortodocși. Oare nu au nevoie și alte popoare de ortodoxia lor? Oare pentru a deveni ortodox, trebuie neapărat să te faci rus sau român? Mesagiul pe care noi îl aducem este că Dumnezeu primește în Biserică popoare, nu indivizi și că Ortodoxia este experiența neamurilor în Dumnezeu, nu a indivizilor, așa cum a spus marele gânditor grec Hristos Ianaras, anul trecut, la Universitatea din București.

Ei vă vorbesc ca un ortodox-american. Dacă ce vă spun eu, nu se potrivește misiunii Dumneavaoastră în Europa, vă rog să mă iertați. Eu însă am exprimat credința, speranța și visiunea mea despre viitorul Ortodoxiei în Apus.

Dumnezeu să vă binecuvinteze și rugați-vă și pentru noi cei de pește ocean! *

+ NATHANIEL, Episcop

RECENZIE

Pă. Prof. Dr. Cezar Vasiliu:
"Istorie și Credință"

De curând a avut loc la Montreal lansarea ultimului volum al profesorului doctor Cezar Vasiliu, parohul bisericii "Sf. Nicolae."

Volumul se intitulează "Istorie și credință," iar apariția lui reprezintă un real eveniment literar. Cartea descoperă pentru noi, cititorii, bogăția istoriei neamului, prin relatarea unor fapte, a unor evenimente cruciale pentru definirea noastră ca nație. Autorul ne face, de asemenea, portretele regilor României precum și a altor mari personalități care au marcat istoria noastră.

Am putea spune că autorul a încercat, în lucrarea sa, să descifreze profunda semnificație a evenimentelor istorice, ceea ce a reprezentat, fără îndoială, o plonjare în spiritualitatea neamului, dar și o meditație de ordin religios.

Cartea reprezintă însă mult mai mult decât atât; ea este un pios voaj interior al autorului, grație căruia, și noi, cititorii, suntem ghidați într'un voaj inițiatic, în care cercetarea ne poate fi revelatorie.

Autorul caută să pătrundă veritabilele noastre surse, pe care le interiorizează, ca apoi să ni le transmită prin scrisul său plastic, bogat în informații, dar niciodată dogmatic.

Propria experiență de viață, credința în Dumnezeu, iubirea de popor și patrie, sunt elemente pe care noi, cititorii, le simțim ca făcând parte din ființa acestei personalități marcante a diasporei românești. El "vede" lumea, "simte" pulsul neamului nostru, a înțeles esența noastră și crede cu fermitate în viitorul nației.

Chiar departe fiind de tot ce iubește mai mult — pământul românesc — autorul rămâne un fiu fidel al patriei și al neamului.

Rememorând dramele și victoriile poporului nostru, precum și faptele unor mari personalități care și-au lăsat amprenta în istorie, autorul își aduce ofranda iubirii sale de neam și țară.

Educat în tradiția spirituală europeană, în România și Italia, el reușește să conștientizeze (în urma cercetărilor istorice și religioase) unitatea culturală și spirituală a Europei. La el, conștiința istorică este un fenomen spiritual, care se împletește cu credința. De aceea ne îndrumă să-l descoperim pe Dumnezeu, descoperindu-ne pe noi însine.

Citind cartea, mi-am adus aminte, în mod straniu, de cuvintele Marthei Bibescu, dintr-o scrisoare adresată abatului Mugnier, în 1925: "Sunt îmbătată de Istorie și aș vrea să împărtășesc această beție, această vanitate a vanităților care duce către Dumnezeu pe cea mai scurtă cale." Ca și Martha Bibescu într'un târziu, autorul a simțit că Istoria nu este totuși cea mai scurtă cale

către Dumnezeu, în schimb ea este una dintre cele mai sigure.

Am mai putea spune despre "Istorie și credință" că este o lucrare care reprezintă o "prelungire" a omului Cezar Vasiliu, un fragment al existenței sale, pe care o simțim proiectată în cuvintele gândite și scrise.

Rigurozitatea științifică a întelectualului documentat se îmbină cu profunzimea omului de spirit. Din această împreună fericită s'a născut o lucrare în care se oglindește toată personalitatea autorului.

Lucrarea este mult mai importantă decât o simplă lecție de istorie sau religie, pentru că ea ne ajută să înțelegem cine am fost și cine suntem. Autorul nu ne dă soluții pentru viitor, ci ne îndeamnă să reflectăm. Așa înțelegem, o dată în plus, că existența noastră nu a trebuit, nu trebuie și nu va trebui niciodată să fie judecată după aparențe, ci după fapte.

Și după cum scria, undeva, Mircea Eliade: "Trebuie să înțelegem o existență în măsura în care reușim să ghicim tot ceea ce omul a creat și a însuflat prințurii continuu sacrificiu de sine." *

M. Dumitriu

NECROLOG

RODICA IORDACHE

Rodica Iordache s'a născut la 5 Aprilie 1916, în orașul Bârlad, Jud. Vaslui, România. Era fiica fostului colonel Nicolae Rotaru și a soției sale Natalia. La vîrstă de 2 ani a rămas orfană de tată, care a murit în urma rănilor căpătate la lupta dela Mărășești, din primul război mondial. A fost crescută și educată de mama ei, împreună cu alți frați.

După ce a absolvit liceul, Rodica s'a înscris la facultatea de medicină din București, în 1940. A continuat studiile la universitatea din Viena și la facultatea de medicină din Berlin. Obținând o bursă Humboldt s'a mutat apoi la Universitatea din Iena. Acolo, a trăit bombardamentele aeriene din timpul războiului. În 1946, după ce Germania a fost împărțită în zone de ocupație, conform tratatului de la Yalta, Iena a căzut în zona rusească. Și, atunci, Rodica a găsit un camion, plătit de ea, cu care a plecat, împreună cu alți opt Români, la Bamberg, în zona americană. De acolo, călătorind cu trenuri de marfă, uneori suși pe acoperișul vagoanelor, grupul a sosit la Heidelberg și de acolo, cu tramvai-ul la Schwetzingen. Încercând să se înscrie la universitatea din Heidelberg, pentru a-și termina studiile la medicină, nu i s'a dat voie, fiind considerată "Ex-Enemy" și a reușit să urmeze cursuri la facultatea de biologie, unde i s'a dat credit pentru studiile făcute înainte la medicină și unde a obținut

Cont. la pag. 24

PREA SFINȚITUL EPISCOPUL NOSTRU NATHANIEL, ÎN VIZITĂ CANONICĂ LA PAROHIA “SFÂNTA CRUCE” DIN HOLLYWOOD - FLORIDA

In zilele de Sâmbătă 21 și Duminică 22 Februarie 1998, Prea Sfintitul Episcopul nostru Nathaniel, a acut o vizită canonică la Parohia “Sf. Cruce” din Hollywood - Florida. Ceremoniile au început la slujba Vecerniei (Sâmbătă 21 Februarie, orele 5:00 p.m.) și Arhipăstorul nostru a intrat în Sfânta Biserică, întâmpinat de preoți și popor, cari au intonat lin și nălător imnul de prea-mărire al Arhieului: “Preștepnul și Arhieul nostru Nathaniel . . .”.

Prea Sfintia Sa urcat la Scaunul Episcopesc, de unde a dat binecuvântările. La Sf. Altar au oficiat, părintii: Ioan Sfera și Viorel Sasu, de la parohia “Sf. Creime” din Miramar.

La încheierea Vecerniei, părintele Ioan Sfera, a prezentat Prea Sfintitului, un scurt și documentat raport istoric al comunității, în care a precizat că parohia a fost înființată în anul 1961, primul preot fiind părintele Eugen Banciu. Au urmat apoi 14 preoți într-o perioadă de timp relativ scurtă.

“Visul cel mult dorit, să înplinit.” Prin actul istoric din 2 Noiembrie 1997, Ședința Adunării Generale parohiale a hotărât unanim trecerea Parohiei “Sfânta Cruce” sub jurisdicția canonică a Episcopiei Orthodoxe Române din America, cu sediul la Vatra Românească.

Răspunzând Prea Sfintitul Episcopul nostru Nathaniel, a mulțumit părintelui Ioan Sfera pentru raportul prezentat, și a mulțumit credincioșilor pentru frumoasa primire.

În ziua următoare Duminică 22 Februarie, orele 10:00 a.m. Prea Sfintitul Episcopul nostru Nathaniel, a sfintit interiorul Sf. Biserică și a dat binecuvântarea pentru începerea Sf. Liturgii.

La otpust a vorbit parintele Ioan Sfera, pe marginea pericopei Sf. Evangeliei, despre “Infricoșata zi a judecății.”

Coborând dela Scaunul Episcopesc la Amvon, Prea Sfintia Sa, a făcut câteva reflecții pe marginea Sf. Evangeliei și apoi a accentuat în mod deosebit, datoria părinților, de a aduce copii la Sf. Biserică, de a-i învăța și a-i crește în învățătura bisericii noastre dreptmăritoare ortodoxe, pentru a păstra limba și obiceiurile harnicului nostru popor din care ne tragem.

In continuare Prea Sfintitul, a purces la sfintirea exterioară a Sf. Bisericii, fiind urmat de cantorii bisericii, cari au cântat fără întrerupere Troparul: “Mântuiește Doamne poporul Tau ...” Revenind în Sf. Biserică, Prea Sfintitul Episcop Nathaniel, a făcut miruirea credincioșilor.

Serviciile divine fiind terminate, cei prezenți au fost invitați în Hala Socială a Sf. Bisericii, la un banquet organizat de Reuniunea Doamnelor.

Intre timp a sosit și părintele Viorel Sasu, de la Miramar, cu un numar impunător de credincioși. Masa a fost deschisă cu rugăciune și Prea Sfintitul a dat binecuvântarea.

In încheiere Prea Sfintitul Episcopul nostru Nathaniel, a mulțumit parohiei gazde pentru frumoasa primire, pentru statornicia în credință și pentru dragostea și atașamentul cu care l-au îcojurat în timpul vizitei Sale canonice la parohia “Sf. Cruce.”

Rugăciunea de încheiere rostită, cu binecuvântarea Prea Sfintiei Sale, au constituit momente de sporită regenerare sufletească ce va rămâne în sufletele noastre totdeauna. ♦

P.S.S. Episcopul Nathaniel, Părintele Ioan Sfera și Părintele Viorel Sasu în mijlocul credincioșilor de la biserica “Sfânta Cruce” din Hollywood, Florida.

diploma de doctorat (Ph.D.) în biologie.

La Heidelberg l-a cunsocut pe fostul Sublocotenent (din armata regală română) Costel IORDACHE și la 10 August 1946 s'a căsătorit cu el. Cununia religioasă a fost făcută de Părintele Gheorghe Preda (azi în USA în Texas), de față fiind și Pr. Octavian Bârlea (care azi este la Muenchen în Germania). În 1947 s'au mutat în zona franceză a Germaniei, la Baden-Baden, de unde au primit apoi un contract de muncă la o firmă franceză. Au plecat în Franța unde s'au stabilit la Paris. Când zvonurile au început să circule, prin 1948, că Rușii vor veni să atace Europa de Vest, până la Atlantic, Rodica și Costel au obținut viza de emigrare pentru Argentina sosind în Ianuarie 1949 la Buenos Aires. Acolo, au luat-o dela început, altă țară, altă limbă și au lucrat în diferite meserii, reușind să-și facă o mică fabrică de pull-over. Când, în 1955/56 situația economică din Argentina se înrăutățise, au cerut o viză pentru Canada și după obținerea ei au plecat în Aprilie 1956 la Toronto, unde-i aștepta un fost camarad din război, căpitanul Nicolae Panțurescu. După o scurtă sedere acolo, au plecat spre Montreal, sperând că, acolo, unde se vorbea franțuzește, la va fi mai ușor. Acolo, Costel a lucrat ca topograf la St. Laurent Seaway, iar Rodica era asistenta decanului la facultatea de biologie a universității franceze din Montreal. În 1964 Costel a obținut un servicii de proiectant la firma Bechtel Corporation, care, în 1966 l-a transferat la biroul lor central din San Francisco. Mutându-se în California, Rodica a lucrat un timp ca asistentă profesorului Kuntz la University of California Medical Center, în cercetări de transplantare de rinichi, la animale. De acolo s'a transferat în 1970 la Bechtel Corporation, unde lucra și Costel, de unde s'a pensionat în 1982. Au locuit în California la San Rafael, unde, se bucurau de o mulțime de prieteni și trăiau o viață frumoasă de pensionari. La 9 Februarie 1996, Rodica a suferit un accident vascular cerebral, și a rămas paralizată, dar cu mintea clară și intreagă, fiind la pat aproape doi ani. Miercuri 18 Februarie, s-a dat obștescul sfârșit în casa lor din San Rafael.

Vineri, 20 Februarie, seara, slujba săracustei a avut loc în capela mortuară a cimitirului din San Rafael, slujind Pr. Gheorghe Naghi administratorul parohiei Invieră Domnului din Hayward, California, asistat de protopopii Constantin Tofan și Richard Grabowski, din Ohio, foști camarazi de război ai lui Costel și prieteni ai familiei, de-alungul anilor de refugiu și în USA. Înmormântarea a avut loc Sâmbătă, 21, Februarie, slujba fiind oficiată, de preoții, de mai sus, tot în capela cimitirului, unde trupul neînsuflețit a fost depus spre veșnică odihnă. Dumnezeu s'o ierte și odihnească în pace. Să-i fie țărâna ușoara și memoria binecuvântată.

ȘTIRI ȘI INFORMATII

Congresul Episcopiei noastre 1998

In legătură cu lucrările Congresului Episcopiei noastre pentru anul 1998, ce vor avea loc între 2 și 5 Iulie, secțiunea engleză a numărului prezent al Soliei, dă toate informațiile necesare precum și adresele, numerele de telefon și costul la toate motelurile și hotelurile din împrejurimea Venei Românești.

Anunț din partea Mânăstirii "Adormirea Maicii Domnului" din Michigan, privitor la Hramul Săptămâni Lumină și Sfîntirea Trapezei.

Invităm tot clerul și pe toți credincioșii să participe la slujbele speciale din Săptămâna Luminată: **Sâmbătă 25 Aprilie — Sâmbăta Luminată.**

9:00 a.m. — Utrenia Paștilor

10:00 a.m. — Sfânta Liturghie Arhiească cu P.S.: Episcop Nathaniel.

Tot Sâmbătă 25 Aprilie va avea loc sfîntirea noii Trapeze (bucătăria și sala de mese). Ceremonia va avea loc după terminarea Sfintei Liturghii și va fi urmată de o masă festivă. Tot clerul și toți credincioșii sunt invitați să ia parte.

Rectificare

Dintr-o eroare de editare, articolul "Catehism: semnificația Duminicilor din Postul Mare," apărut în numărul din Martie a Soliei, pe care l-am luat din revista "Rugul Aprins" al Mânăstirii Adormirea Maicii Domnului din Michigan, a apărut sub semnătura Părintelui Arhim. Roman Braga. Redacția Mânăstirii ne face cunoscut că autorul articolului vrea să rămână anonim.

